

ຄະນະຜູ້ຈັດທຳ ຄຳແນະນຳສຳລັບຄຣູສອນ

Copyright © 2019 by BAPTISTWAY PRESS®.

ສງວນລິກຂະສິດ

ອະນຸຍາດໃຫ້ຄຣິສຕະຈັກເຮັດກັອບປີ້ໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອໃຊ້ຢູ່ພາຍໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຫ້າມຂາຍ, ຫ້າມແຈກຢາຍ, ຫລືໃຊ້ໃນທາງອື່ນ ໂດຍທີ່ບໍ່ໄດ້ຂຽນຄຳຮ້ອງຂໍອະນຸຍາດເສັງກ່ອນ. ຖ້າຢາກຊາບລາຍລະອຽດເພີ່ມເຕີມກະລຸນາຕິດຕໍ່ໄປທີ່ BAPTISTWAY PRESS, Baptist General Convention of Texas, 7557 Rambler Road, Suite 1200, Dallas, TX 75231-2388.

BAPTISTWAY PRESS® is registered in U.S. Patent and Trademark Office.

ຂໍ້ຄວາມພຣະຄຳພີອ້າງອີງໃນບົດຮຽນນີ້ໄດ້ຄັດມາຈາກປຶ້ມພຣະຄຳພີທີ່ໄດ້ບົ່ງຊື່ໄວ້ ລວມທັງການແປ, ແລະວັນທິຈິດທະບຽນສງວນລິກຂະສິດຂອງປຶ້ມພຣະຄຳພີເຫລົ່ານັ້ນ.

ພິມອອກຄັ້ງທຳອິດ: ເດືອນ ມີນາ 2004

BAPTISTWAY PRESS® Leadership Team

Executive Director, Baptist General Convention of Texas: David Hardage
Director, Great Commission Team: Delvin Atchison
Publisher BAPTISTWAY PRESS®: Scott Stevens

Language Materials Team

Teaching Procedures Writer for Lesson 1, 2, 3, 4, 5
Bounchanh Vongsurith, Lao Congregation of First Baptist Church, Amarillo, TX
Editor for Lessons 1, 2, 3, 4, 5
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 6, 7, 8, 9, 10
Sidney Kahn, Saginaw Community Church, Fort Worth, Texas
Editor for Lessons 6, 7, 8, 9, 10
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Teaching Procedures Writer for Lesson 11, 12, 13 and Christmas Lesson
Houmphanh Vongsurith, First Laotian Baptist Church, Dallas, Texas
Editor for Lessons 11, 12, 13 and Christmas Lesson
Phaisane Somsith, Homprakhon Baptist Church, Dallas, Texas

Facilitator for the LAOTIAN TEAM: Joe Haag

Patty Lane, Director, Office of Intercultural Initiatives, Baptist General Convention of Texas

ຄຳແນະນຳຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 1
ເອົາຊະນະການທົດລອງ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 4:1-11

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມັດທາຍ 4:1-13

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຊາຕານຫລອກບໍ່ຢາກໃຫ້ແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າສຳເລັດຕໍ່ພວກເຮົາ ແລະຄົນທີ່ເຮົາປະກາດນຳ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ເຮັດແນວໃດຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຈະເອົາຊະນະຄວາມບາບໄດ້?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ນຳພາໃຫ້ຜູ້ໃຫຍ່ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າອະນຸຍາດໃຫ້ການທົດລອງເກີດຂຶ້ນ ເພື່ອພວກເຮົາຈະກາຍເປັນຄົນທີ່ເຂັ້ມແຂງ.

ຄຳນຳ

ການປະກາດຂອງອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເລີ່ມຈາກໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕໃຫ້ບັບຕິສະມາແກ່ພຣະອົງໃນແມ່ນ້ຳຈໍແດນ. ຕໍ່ນັ້ນມາອົງພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ເວລາຢູ່ໂດດດ່ຽວເພື່ອຈະເປັນຜູ້ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າໃນຊີວິດ. ພະຍາມານ (ຜູ້ທົດລອງ) ໄດ້ທ້າທາຍຕໍ່ອົງພຣະເຢຊູຈາກຄຳເວົ້າຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ວ່າ, “ທ່ານຜູ້ນີ້ເປັນບຸດທີ່ຮັກຂອງເຮົາ ເຮົາຊອບໃຈໃນທ່ານຫລາຍ.” (ມັດທາຍ 3:17). ມານໄດ້ທົດລອງອົງພຣະເຢຊູເຖິງຄວາມເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ ພ້ອມທັງແຜນການຂອງພຣະບິດາ.

ໃນເມື່ອນົກເຂົາໄດ້ບິນລົງມາຫາພຣະເຢຊູ ແລະມີສຽງຈາກສວັນໄດ້ກ່າວ ອົງພຣະເຢຊູຈຳຄຳສອນຈາກ ເພງສັອເສີນ 2 ແລະ ເອຢາຢາ 42. ເພງສັອເສີນໄດ້ກ່າວເຖິງພຣະບັນລັງແລະການສະຖາປະນາຈາກພຣະເຈົ້າ. ອົງພຣະເຢຊູຍັງເຂົ້າໃຈເຖິງການເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ເປັນທຸກທໍຣະມານໃນ ເອຢາຢາ 42:1, ທັງສອງຢ່າງນີ້ ເຫັນວ່າແຕກຕ່າງກັນຈະໄດ້ຮ່ວມເຂົ້າກັນໃນຊີວິດຂອງອົງພຣະເຢຊູ ອັນນີ້ຈຶ່ງເປັນເຫດໃຫ້ພຣະອົງຢູ່ໂດດດ່ຽວເພື່ອຕົກຕອງໃຫ້ດີ. ການທີ່ຖືກພຣະເຈົ້າສະຖາປະນານີ້ມີຄວາມໝາຍຢ່າງໃດ? ການທີ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າເປັນແນວໃດແທ້? ມັນມີຄວາມໝາຍແນວໃດໃນຖານະເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ເປັນທຸກທໍຣະມານ? ບໍ່ມີຫລາຍຄົນເຂົ້າໃຈເຖິງຄວາມໝາຍການເປັນພຣະເມຊີອາ. ເຖິງແມ່ນເປໂຕຫລັງຈາກໄດ້ສາຣະພາບວ່າອົງພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະຄຣິດ ຍັງບໍ່ຍອມຮັບເອົາການທີ່ອົງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ທີ່ເປັນທຸກທໍຣະມານເລີຍແລະທີ່ສຸດກໍໄດ້ສິ້ນພຣະຊົນ (ມທ 16:22).

ປຶ້ມຂ່າວປະເສີດທັງສາມໄດ້ກ່າວເຖິງການທົດລອງທີ່ພຣະເຢຊູພົບນັ້ນເກີດຂຶ້ນທີ່ປ່າແຫ້ງແລ້ງ. ແຕ່ເຫັນວ່າປຶ້ມມາຣະໂກໄດ້ກ່າວຢ່າງແຈ່ມແຈ້ງວ່າພຣະວິນຍານໄດ້ນຳອົງພຣະເຢຊູໄປປະເຊີນກັບການທົດລອງໃນປ່າທຸຣະກັນດານຈາກມານຮ້າຍເປັນເວລາ 40 ວັນ(1:12-13). ລູກາໄດ້ເວົ້າເໝືອນມັດທາຍ ແລະມີຄວາມ

ເຫັນຕ່າງກັນໜ້ອຍໜຶ່ງ. ລູກາໄດ້ເວົ້າກົງກັນຂ້າມລຳດັບສອງຢ່າງໃນການທີ່ອົງພຣະເຢຊູຖືກທົດລອງ ແລະຍັງເພີ່ມອີກວ່າມານຍັງຈະກັບມາທົດລອງອີກ. (4:1-13).

ການຖືກທົດລອງຂອງອົງພຣະເຢຊູ ແລະການທົດລອງໃນພຣະຄັມພິເດີມໄປຄຽງຄູ່ກັນ ສິ່ງນີ້ໄດ້ຊ່ອຍພວກເຮົາເຂົ້າໃຈເພີ່ມ. ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ໃຊ້ພຣະຄຳຈາກປຶ້ມພຣະບັດຍັດສອງເໝືອນກັບພວກອິສຣາເອນໄດ້ຖືກທົດລອງໃນປ່າດິນຊາຍແລະກໍເສັງຊັຍ . ພວກເຮົາອາດເບິ່ງອົງພຣະເຢຊູແລະໂມເຊ (ເບິ່ງ ພຣະບັດຍັດ 9:9-18). ໃນປຶ້ມມັດທາຍພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນການປຽບທຽບເລື່ອງສອງຢ່າງນີ້ຄຽງຄູ່ກັນໄປ. ອັນໜຶ່ງແມ່ນເລື່ອງໃນປະເທດອີຢິບທີ່ມີເດັກນ້ອຍຫລາຍຄົນຖືກຂ້າເວລາໂມເຊເກີດ ແລະເວລາສັມຍອົງພຣະເຢຊູປະສູດ. (ອພຍ 1:15-22; ມທ 2:13-18).

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

1. ແຕ່ງອາຫານເຊົ້າຫລາຍຢ່າງເຊັ່ນ: ໝາກໄມ້, ຂອງຫວານ, ແລະອື່ນໆທີ່ຄົນມັກ. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າອັນໃດເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາຢາກກິນທີ່ສຸດ? ເປັນຫຍັງເຮັດໃຫ້ຢາກກິນອັນນັ້ນອັນນີ້?
2. ກ່າວວ່າບົດຮຽນວັນນີ້ໄດ້ເວົ້າເຖິງການທົດລອງ ມານໄດ້ທົດລອງອົງພຣະເຢຊູເລື່ອງທຳອິດແມ່ນອາຫານການກິນ.
3. ກ່າວວ່າ, ບົດຮຽນວັນນີ້ໄດ້ເລີ່ມເວົ້າເຖິງການອັສຈັນໃນປຶ້ມມັດທາຍ: ເມື່ອເວົ້າເຖິງອັສຈັນແລ້ວ ສະມາຊິກອາດຈະມີຄຳຖາມວ່າ ເປັນຫຍັງບົດຮຽນວັນນີ້ໄດ້ເລີ່ມຈາກການທົດລອງຂອງອົງພຣະເຢຊູ ເພາະພຣະອົງບໍ່ໄດ້ເຮັດການອັສຈັນອັນໃດໃນປ່າດິນຊາຍ. ແຕ່ຄຳຕອບແມ່ນການທີ່ເອົາຊະນະຕໍ່ມານໄດ້ກໍເຫັນວ່າເປັນອັສຈັນເໝືອນກັບເຮັດໃຫ້ຄົນຕາບອດເຫັນຮຸ່ງ, ຄົນຕາຍຄົນມາຜ່ານທາງຄວາມເຊື່ອແລະພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າ.
4. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນເປັນສາມກຸ່ມ ຕາມລຳດັບການທົດລອງທີ່ມານໃຊ້.
 - ກຸ່ມໜຶ່ງເວົ້າເລື່ອງອາຫານ (4:1-4)
 - ກຸ່ມສອງເວົ້າເລື່ອງກຽດອຳນາດ (4:5-7)
 - ກຸ່ມສາມເວົ້າເຖິງການຖວາຍມອບຈິດໃຈ (4:8-11)

ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມອ່ານພຣະຄັມພິ ແລະໃຫ້ຕອບຄຳຖາມຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- ການທົດລອງໃນຕອນນີ້ໄດ້ເວົ້າເລື່ອງສຳຄັນອັນໃດ?
 - ເລື່ອງນີ້ຈະມີຜົນສະທ້ອນຕໍ່ສັງຄົມເຮົາໃນທຸກວັນນີ້ແນວໃດ?
 - ພວກເຮົາຖືກທົດລອງໃນວິທີດຽວກັນແນວໃດ?
 - ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ຕອບຕໍ່ການທົດລອງອັນແລກແນວໃດ?
 - ພຣະເຢຊູເຮັດແນວໃດເພື່ອເອົາຊະນະຕໍ່ການທົດລອງນີ້ໄດ້?
5. ກ່ອນເຂົ້າຫ້ອງຮຽນ ບອກໃຫ້ລູກຫ້ອງສັກເວົ້າເລື່ອງໜ້າທີ່ຂອງມານໃນການທົດລອງອົງພຣະເຢຊູ ໃຊ້ຄຳເວົ້າໃນທຸກວັນນີ້: ຊາຕານແມ່ນນັກຂຽນ, ນັກການຄ້າ, ນັກໂຄສະນາແລະອື່ນໆ. ແລະບອກໃຫ້ຄົນອື່ນເພີ່ມເຖິງໜ້າທີ່ຂອງມານຊາຕານ.

6. ບອກໃຫ້ລູກທ້ອງເບິ່ງຄຳຕອບຂອງອົງພຣະເຢຊູຕໍ່ມານັ້ນມາຈາກປຶ້ມພຣະບັດຍັດສອງ(8:3, 6:16, 6:13). ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າພຣະຄັມພິມີພາກສ່ວນອັນໃດທີ່ອົງພຣະເຢຊູເອົາຊະນະຕໍ່ມານເວລາມັນທົດລອງ? ພຣະຄັມພິມີພາກສ່ວນແນວໃດກັບພວກເຮົາເມື່ອພວກເຮົາພົບກັບການທົດລອງຈາກມານ?

ບຈ

ຄຳແນະນຳຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 2
ພຣະເຢຊູບາຍຄົນຂີ້ທູດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 8:1-4

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລະບຽບພວກເລວີ 13

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ໃນຖານະເປັນຮ່າງກາຍຂອງອົງພຣະຄຣິດ ພວກເຮົາຕ້ອງຮັກຄົນທີ່ບໍ່ໜ້າຮັກ ແລະໄປຈັບບາຍຄົນທີ່ບໍ່ຜູ້ໃດຢາກບາຍ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ວິທີໃດທີ່ຄວາມຜິດບາບໄດ້ເປັນຜົນສະທ້ອນຕໍ່ມະນຸດເຮົາ?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຮຽນຮູ້ວ່າຄວາມຜິດບາບ, ເໝືອນກັບຄົນຂີ້ທູດ, ຜູ້ໄດ້ຖືກແຍກອອກຈາກຈາກສັງຄົມຕ້ອງການໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູຊຳຮະລ້າງດ້ວຍການຈັບບາຍ.

ຄຳນຳ

ການສອນ, ເທສນາ, ແລະການປົວພະຍາດເປັນລັກສະນະການປະກາດຂອງອົງພຣະເຢຊູ (ມທ 4:23). ກ່ອນເວົ້າເຖິງໝາຍສຳຄັນໃນບົດ 8-9 ພວກເຮົາໄດ້ອ່ານເຖິງພຣະກຳເນີດຂອງອົງພຣະເຢຊູ (1:1-2:15), ພ້ອມເຮືອງພຣະເຢຊູໄດ້ຮັບສິນບັບຕິສະມາ (3:1-17) ແລະເຮືອງມານທົດລອງ (4:1-11). ພຣະເຢຊູໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນປະກາດຈາກຄາລີເລ ເອີ້ນເອົາຄົນຫາປາສີ່ຄົນເປັນສາວິກ (4:12-22). ການສອນແລະໝາຍສຳຄັນທີ່ອົງພຣະເຢຊູເຮັດນັ້ນເຮັດໃຫ້ພຣະນາມຂອງພຣະອົງແຜ່ດັງອອກໄປຖ້າມກາງຝູງຊີນ (4:23-25).

ມັດທາຍໄດ້ຍົກເອົາຄຳສອນເຫລົ່ານີ້ເປັນຂັ້ນຕອນ. ບົດເທສນາທີ່ຈ້າຍພູ (5:1-7:29) ຖືເອົາເປັນສອນຕອນນຶ່ງ. ເຮືອງຣາຊອານາຈັກຂອງອົງພຣະເຢຊູຂຶ້ນກັບຄຳສອນອາດເປັນເຮືອງໃໝ່ໆແລະປ່ຽນແປງທີ່ສຸດຕໍ່ຫູຂອງຜູ້ຟັງ.

ການກ່າວໃນ (8:11-9:34) ເປັນຄຳສອນຫລັງຈາກການເທສນາທີ່ຈ້າຍພູໄດ້ເວົ້າເຖິງອັສຈັນ 10 ຢ່າງ. ຕ້ອງເຂົ້າໃຈດີວ່າ ການທ້ອນໂຮມໝາຍສຳຄັນສືບຢ່າງໃນສອງບົດນີ້ໄດ້ຄຽງຄູ່ໄປກັບຄຳສອນຈາກການເທສນາທີ່ຈ້າຍພູຂອງອົງພຣະເຢຊູ. ການອັສຈັນແລະຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູໄດ້ບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະອົງເປັນພຣະເມຊີອາ ເປັນຜູ້ມີພະລັງແລະອຳນາດ(7:29). ພຣະອົງມີອຳນາດເໜືອພະຍາດຮ້າຍໂຣຄາ ແລະຜິຮ້າຍຕ່າງໆ ພ້ອມກັບທັມມະຊາດອີກດ້ວຍ. ການທີ່ພຣະເຢຊູເຮັດໝາຍສຳຄັນບໍ່ແມ່ນຢາກໃຫ້ພວກສາວິກຍົກຍ້ອງວ່າແກ່ງ ແຕ່ເປັນສິ່ງໝູນໃຈພວກເຂົາໃຫ້ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ.

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໝາຍສຳຄັນແລະອັສຈັນຕ່າງໆເພື່ອບອກເຖິງການເປັນພຣະເມຊີອາຂອງພຣະອົງ. ໂຍຮັນ ບັບຕິສະໂຕເວລາຖືກຂັງຄຸກຍ້ອນເຮໂຣດ ລາວມີຄວາມສົງສັຍວ່າອົງພຣະເຢຊູເປັນພຣະເມຊີອາແທ້ບໍ່. ລາວໄດ້ສົ່ງພວກສາວິກຂອງຕົນເອງໄປຖາມອົງພຣະເຢຊູໂດຍກົງ. ພຣະເຢຊູໄດ້ຕອບເປັນທາງອ້ອມວ່າ,

“ຈົ່ງໄປແຈ້ງຕໍ່ໂຍຮັນຕາມທີ່ທ່ານໄດ້ຍິນແລະໄດ້ເຫັນ ຄືວ່າຄົນຕາບອດກໍເຫັນຮຸ່ງ, ຄົນຂາເສັ້ງກໍ່ຍາງເປັນປົກກະຕິ, ຄົນຂີ້ທູດກໍ່ຕີສະອາດ, ຄົນຫູໜວກກໍ່ໄດ້ຍິນ, ຄົນຕາຍແລ້ວກໍ່ເປັນຄົນມາ, ແລະຂ່າວປະເສີດກໍ່ໄດ້ປະກາດຕໍ່ຄົນອະນາຖາ” (11:4-5). ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສອນຊຶ່ງເປັນຜົນສະທ້ອນຈາກຜູ້ປະກາດເອຊາຢາ 29:18; 35:5-6; 42:7).

ການກະທຳໝາຍສຳຄັນ ອົງພຣະເຢຊູມີໂອກາດປະກາດເຣື່ອງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງປະກາດວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ກະທຳສິ່ງໃໝ່ຜ່ານທາງອົງພຣະເຢຊູ. ມັດທາຍຕ້ອງການໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈວ່າອົງພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເມຊີອາຜູ້ໂຜດໄພພົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນ. ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ເຮັດໝາຍສຳຄັນເພື່ອສະແດງເຖິງອຳນາດທີ່ພຣະອົງມີ ພຣະອົງເຮັດສິ່ງນີ້ເພື່ອບອກໃຫ້ຜູ້ຊົນຮູ້ເຖິງພະລັງອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າແລະຣາຊແຜ່ນດິນຂອງພຣະອົງ.

ພຣະຄັມພີໄດ້ບອກວ່າພວກເຮົາອາດມີຄຳຖາມຫລາຍຢ່າງເຖິງເຣື່ອງໝາຍສຳຄັນ, ແຕ່ເຫັນວ່າຄົນໃນສັມຍຂອງອົງພຣະເຢຊູບໍ່ມີຄຳຖາມປະການໃດ. ພວກເຂົາອາດມີຄຳຖາມເຖິງຈຸດປະສົງ ແລະ ຢາກຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຊົງເຮັດນັ້ນເອົາອຳນາດມາແຕ່ໃສ? ພວກຟາຣີຊາຍຄິດວ່າພຣະເຢຊູເອົາອຳນາດມາຈາກ ເບເອນເຊບູນ ຄືນາຍຜີ.” (9:34; 12:24).

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

7. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເລີ້ມຮັບໃຊ້ພຣະເຈົ້າຈາກເຫດການອັນໃດ?
8. ຄົນທັງຫລາຍໄດ້ຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູເພາະດ້ວຍເຫດໃດ?
9. ພຣະອົງສະເດັດມາເພື່ອຄົນປະເພດໃດ 8:1-4?
10. ຄົນຂີ້ທູດຢູ່ກິນແນວໃດສັມຍອົງພຣະເຢຊູ?
11. ຖ້າທ່ານເປັນຄົນຂີ້ທູດທ່ານຈະກ້າເຂົ້າໄປຫາອົງພຣະເຢຊູໃຫ້ປົວບໍ່?
12. ເປັນຫຍັງອົງພຣະເຢຊູປົວຄົນຂີ້ທູດດ້ວຍການບາຍ?
13. ຄວາມບາບເໝືອນກັບພະຍາດຮ້າງແຮງເຮັດໃຫ້ຄົນແຍກຈາກພຣະເຈົ້າ, ຖ້າຢາກດີພວກເຮົາຕ້ອງເຮັດອັນໃດ?

ຄຳແນະນຳຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 3
ພຣະເຢຊູຊົງໂຜດໃຫ້ດີພະຍາດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 8:14-17

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 4:38-44

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ປົວຄົນປ່ວຍເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດຕາມຜູ້ປະກາດພຣະທັມ ເອຊາຢາທຳນວາຍເອົາໄວ້.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ທຳການອັດສະຈັນໃນທຸກວັນນີ້ບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຮຽນຮູ້ວ່າອົງພຣະເຢຊູຈະອະພັຍຄວາມຮູ້ສຶກຜິດ, ເອົາຄວາມອ່ອນແອອອກໄປ, ປົວຄວາມເຈັບປວດ, ແລະຊ່ອຍເຫລືອໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມໂສກເສົ້າ.

ຄຳນຳ

ມາໃນຕອນນີ້ໃນປຶ້ມມັດທາຍ ຜູ້ອ່ານຄົງໄດ້ພົບເຫັນໝາຍສຳຄັນປະຫວັດຄືເວລາອົງພຣະເຢຊູປະຕິສິນທິໃນທ້ອງ ແລະເວລາພຣະອົງປະສູດໄດ້ພົ້ນຈາກການຂ້າເດັກນ້ອຍຕາມຄຳສັ່ງຂອງກະສັດເຮໂຣທີ່ບ້ານເບັດເລເຮັມ (ມທ 1:18-25; 2:1-23). ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສະແດງເຖິງຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະອົງເວລາຮັບສິນບັບຕິສະມາ (3:13-17) ແລະພຣະອົງໄດ້ຕໍ່ສູ້ກັບມານໃນປ່າດິນຊາຍ (4:1-11). ມັດທາຍໄດ້ຈົດຄຳສອນຂອງອົງພຣະເຢຊູທີ່ຈ້າຍພູ (5:1-7:29). ໃນບົດ 8, ມັດທາຍໄດ້ອະທິບາຍເຖິງໝາຍສຳຄັນທີ່ອົງພຣະເຢຊູເຮັດເປັນລຳດັບໄປທີ່ບອກເຖິງຄວາມທຸ່ງທັມແລະການກະທຳຂອງພຣະອົງ.

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໝາຍສຳຄັນສາມຢ່າງໃນບົດ 8 ຕໍ່ຄົນທີ່ພວກຍົວຕັດອອກຈາກສັງຄົມຄື: ຄົນຂີ້ທູດ, ຄົນຕ່າງຊາດ, ແລະຜູ້ຍິງ. ຕໍ່ໄປພຣະອົງໄດ້ປຶ້ນປົວຄົນຜູ້ນ້ອຍທີ່ສຸດໃນສັງຄົມ (ມທ 25:40). ຕາມປຶ້ມລູກາ ແລະມາຣະໂກໄດ້ເອົາເຮືອງອົງພຣະເຢຊູປົວແມ່ເຖົ້າຂອງເປໂຕກອນ, ກ່ອນຄຳສອນທີ່ຈ້າຍພູ (ມຣກ 1:29-34; ລກ 4:38-41). ທັງສອງຍັງເອົາການປົວນີ້ໃນຕອນແລງຂອງວັນສະບາໂຕ. ການອັດສະຈັນເຫລົ່ານີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຢູ່ເຮືອນນຂອງຊີໂມນເປໂຕໃນເມືອງກາເປນາອູມ. ອົງພຣະເຢຊູເປີດເຜີຍເຖິງພຣະອົງວ່າແມ່ນໃຜໂດຍຄຳສອນແລະການກະທຳຂອງພຣະອົງ.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

14. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກໃນຫ້ອງຮຽນແບ່ງປັນປະສົບມະການເຖິງເຮືອງອັສຈັນ ຫລືໄດ້ຍິນຄົນອື່ນເວົ້າໃຫ້ຟັງ. ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າການອັສຈັນແມ່ນຫຍັງຕາມຄວາມເຂົ້າໃຈ?
15. ດຽວນີ້ທ່ານມີຄວາມຕ້ອງປະສົງອັນໃດຢາກໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍ? ວັນນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນຄົນທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການໄດ້ເຂົ້າໄປຫາອົງພຣະເຢຊູໃຫ້ຊ່ວຍ ແລະພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໄປຫາພຣະອົງຄືກັນ.
16. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນອອກເປັນສອງສາມກຸ່ມຕາມຈຳນວນຄົນທີ່ມີ ແລະໃສ່ຊື່ແຕ່ລະກຸ່ມ ມັດທາຍ, ມາຣະໂກ, ແລະລູກາ ແລ້ວເອົາພຣະຄັມພີໃຫ້ພວກເຂົາອ່ານຕາມຊື່ນັ້ນ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຊອກຫາຄວາມຈິງຢ່າງໜ້ອຍສອງຢ່າງ ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເລືອກເອົາຜູ້ນຳເພື່ອລາຍງານໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນເຮືອງທີ່ກຸ່ມຕົນເອງຄົ້ນພົບ?
- ກຸ່ມມັດທາຍ-ມັດທາຍ 8:14-17
 - ກຸ່ມມາຣະໂກ-ມາຣະໂກ 1:29-34
 - ກຸ່ມລູກາ-ລູກາ 4:38-44
17. ຫລັງຈາກທຸກກຸ່ມລາຍງານແລ້ວ, ບອກໃຫ້ທຸກຄົນຟັງເຮືອງພຣະເຢຊູປົວລູກສາວນາຍທະຫານ (ມັດທາຍ 8:5-13), ຊຶ່ງເປັນຈຸດສຳຄັນກ່ອນເຖິງວັນນີ້. ໃຫ້ມີຜູ້ສັກອ່ານອອກສຽງດັງແລະຕັ້ງຄຳຖາມດັ່ງຕໍ່ລົງໄປນີ້:
- ນາຍທະຫານເປັນຄົນຍິວ ຫລືຄົນຕ່າງຊາດ?
 - ນາຍທະຫານຄົນນີ້ເຫັນອົງພຣະເຢຊູເປັນຜູ້ໃດ? (ມທ 7:29)
 - ແມ່ນຫຍັງເປັນສິ່ງຈຳເປັນເຮັດໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູປົວຄົນໃຊ້ຂອງນາຍທະຫານ?
 - ອົງພຣະເຢຊູເວົ້າແນວໃດເຖິງຄວາມເຊື່ອຂອງນາຍທະຫານຄົນນີ້?
 - ທ່ານຄິດວ່າຜູ້ຄົນທີ່ເຂົ້າໄປຫາອົງພຣະເຢຊູໃນຕອນແລງໃກ້ຈະເຖິງວັນຊະບາໂຕມີຄວາມເຊື່ອຢ່າງນຶ່ງຢ່າງໃດບໍ່?
18. ກ່າວວ່າອົງພຣະເຢຊູສືບຕໍ່ປົວພະຍາດຫລັງຈາກເທສນາຫລືຄຳສອນທີ່ຈ້າຍພູ. ພຣະເຢຊູໄດ້ປົວຄົນຂີ້ທູດ, ຄົນຕ່າງດ້າວ, ແລະຜູ້ຍິງ. ຄົນເຫລົ່ານີ້ສັງຄົມຄົນຍິວໄດ້ຕັດອອກ. ຖາມວ່າເປັນຫຍັງອົງພຣະເຢຊູຈຶ່ງໄປປົວຄົນພວກນີ້?
19. ການປົວຢ່າງນີ້ມີຄວາມສຳຄັນບໍ່ ໃນການປະກາດຂອງອົງພຣະເຢຊູ ປົວຮ່າງກາຍແລະໄລ່ຜິອອກຈາກຄົນ?
20. ເອີ້ນເອົາຜູ້ສັກອ່ານພຣະທັມ ເອຊາຍາ 53 ບອກໃຫ້ທຸກຄົນເອົາໃຈໃສ່ສາມຄຳເວົ້າ: ຮັບໃຊ້, ເປັນທຸກ, ແລະເຈັບປວດ. ອົງພຣະເຢຊູຕ້ອງທົນທຸກເພື່ອໃຫ້ແຜນການພຣະເຈົ້າສຳເລັດເພື່ອມະນຸດ.

ຄຳແນະນຳຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 4

ລົມພະຍຸໃຫຍ່

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 8:23-27

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມາຣະໂກ 4:35-41

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ອົງພຣະເຢຊູຜູ້ເຮັດໃຫ້ລົມພະຍຸຢຸດເພາະພຣະອົງແມ່ນຜູ້ດຽວກັນກັບຜູ້ປົກຄອງໂລກຈັກກະວານ ແລະເດືອນດາວໃນທ້ອງຟ້າ.

ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ: ລົມພະຍຸໄດ້ເກີດຂຶ້ນຕໍ່ພຣະພັກຂອງອົງພຣະເຢຊູບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້: ເພື່ອຈະຮຽນຮູ້ວ່າລົມພະຍຸໃຫຍ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນຊີວິດຂອງຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຕໍ່ສູ້ກັບອຳນາດຂອງອົງພຣະເຢຊູໄດ້.

ຄຳນຳ

ມັດທາຍທີ່ເອີ້ນກັນວ່າ ເລວີ (ມຣກ 2:14) ໄດ້ຈົດປະຫວັດເລື່ອງຂອງອົງພຣະເຢຊູຜູ້ເປັນອົງພຣະເມຊີອາຢ່າງລະວັງຫລາຍກວ່າປຶ້ມຂ່າວປະເສີດອື່ນໆ. ມັດທາຍຍັງອ້າງເຖິງຂໍ້ພຣະຄຳພີຕ່າງໆຈາກພຣະຄຳພີເດີມຫລາຍເທື່ອເຊັ່ນກັນ. ມັດທາຍໄດ້ສ້າງວິທີການປະກາດຂອງອົງພຣະເຢຊູຈາກຄຳສອນທ້າທົ່ວຂໍ້ ຫລັງຈາກເວົ້າເລື່ອງເຊື້ອສາຍ ແລະ¹ພຣະກຳເນີດຂອງພຣະອົງ ²ປະກອບເລື່ອງອັສຈັນ ແລະ³ສິ້ນສຸດລົງໃນເລື່ອງການສິ້ນພຣະຊົນ ການຝັງສົບ ⁴ການຄົ້ນມາຈາກຕາຍ ແລະ⁵ການສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຖານ ບາງຄົນໄດ້ກ່າວວ່າໃນສະໄໝເດີມປຶ້ມມັດທາຍໄດ້ໃຊ້ເປັນບົດຮຽນຂອງຫລັກຄວາມເຊື່ອໃນຄຣິສຕະຈັກ. ຈົນເຖິງສັດຕະວັດທີເກົ່າໄດ້ຖືກຈັດໃຫ້ເປັນປຶ້ມກ່ອນໝູ່ໃນຖ້າມກາງປຶ້ມຂ່າວປະເສີດທັງສີ່ເຫລັ້ມ ແຕ່ເຫັນວ່າພວກນັກປາດສ່ວນຫລາຍເຫັນວ່າປຶ້ມມາຣະໂກເປັນປຶ້ມປະຫວັດການປະກາດກ່ອນໝູ່ຂອງອົງພຣະເຢຊູ ຜູ້ເປັນພຣະຄຣິດເຈົ້າ ແລະເຫັນວ່າມັດທາຍໄດ້ໃຊ້ເປັນຕົວຢ່າງ.

ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ສອນເລື່ອງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໝາຍສຳຄັນເລື່ອງ, “ບອກໃຫ້ລົມພະຍຸຢຸດຊະງັກ” (ມທ 5-7). ເມື່ອຄົນໄດ້ເຫັນໝາຍສຳຄັນແລ້ວ ຜູ້ຊົນກໍໄດ້ພາກັນຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄປ ພຣະອົງຈຶ່ງບອກໃຫ້ພວກສາວິກຂີ່ເຮືອຂ້າມໄປອີກຟາກນຶ່ງ (8:6). ໃນເວລາອົງພຣະເຢຊູຍ່າງໄປຂຶ້ນເຮືອກັບພວກສາວິກມີຫລາຍຄົນຢາກເປັນສາວິກ ແຕ່ພວກເຂົາມີສິ່ງສຳຄັນຕ້ອງເຮັດກ່ອນ (8:20-22). ພຣະເຢຊູຈຶ່ງຕຳໜິພວກເຂົາເຖິງຂໍ້ແກ້ຕົວຕ່າງໆຂອງພວກເຂົາ ພຣະອົງກ່າວວ່າການຕິດຕາມພຣະອົງໄປນັ້ນຈຳເປັນຕ້ອງປະຖິ້ມທຸກຢ່າງ. ເວລາອົງພຣະເຢຊູຂີ່ເຮືອກັບພວກສາວິກໄປນັ້ນເລີຍມີລົມພະຍຸໃຫຍ່ພັດມາ (8:23-25).

ບົດຮຽນສຳຄັນໃນວັນນີ້ມີສອງເລື່ອງໃຫຍ່ໆ: ພວກສາວິກຍ້ານເພາະຂາດຄວາມເຊື່ອໃນອົງພຣະເຢຊູ ແລະພະລັງອຳນາດຂອງພຣະເຢຊູເໜືອສິ່ງຊົງສ້າງ. ເລື່ອງນີ້ກໍຍັງມີຢູ່ໃນປຶ້ມຂ່າວປະເສີດ ມາຣະໂກ 4:36-41 ແລະ ລູກາ 8:22-25.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

21. ກ່ອນຫ້ອງຮຽນຈັດໃຫ້ມີເລື່ອງຕ່າງໆອ່ານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຜູ້ອ່ານມີຄວາມກະວົນກະວາຍຕົກໃຈຍ້ານ ເຊັ່ນ: ສຽງບອກວ່າລົມພະຍຸກຳລັງຈະມາ, ມີອຸປະຕິເຫດຣົດຕຳ, ເສັງກະເປົາ ແລະອື່ນໆ...
22. ເວລາທຸກຄົນມາເຖິງຫ້ອງຮຽນແຈກເຈັ້ງ ແລະບອກໃຫ້ຂຽນວິທີທີ່ພວກເຂົາຈະແກ້ບັນຫາກ່ຽວກັບ ຄວາມກະວົນກະວາຍຕົກໃຈຍ້ານແນວໃດ.
23. ໃຫ້ສົນທະນາກັນເຖິງວິທີການທີ່ສະມາຊິກໃນຫ້ອງແກ້ບັນຫາກັບຄວາມຍ້ານຕົກໃຈວ່າມັນອາດຊ່ອຍ ໄດ້ຊ່ວຍຄາວ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ແກ້ເຖິງຕົ້ນຕໍຂອງຄວາມຍ້ານຕົກໃຈ. ໃຫ້ກັບໄປໃນບົດຮຽນວ່າວັນນີ້ພວກເຮົາ ຈະເຫັນພວກສາວິກໄດ້ແກ້ບັນຫາຈາກຕົ້ນ ເພື່ອຈະມີສັນຕິສຸກໃນຖ້ຳມກາງສະພາບສິ້ນເນື້ອປະດາ ຕົວ.
24. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກສົນທະນາກັນ ວ່າແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ພວກສາວິກຂອງພຣະເຢຊູຍ້ານເວລາລົມ ພະຍຸໃຫຍ່ພັດມາ?
25. ໃຫ້ມີຄົນສັກອ່ານ 1 ກຮທ 2:4-5 ອອກສຽງດັງ, ຕັ້ງຄຳຖາມວ່າ ພວກສາວິກທີ່ຢູ່ໃນເຮືອເຫັນລົມ ພະຍຸດ້ວຍສະຕິປັນຍາຂອງມະນຸດທັມມະດາ ແທນທີ່ຈະມີຄວາມເຊື່ອໃນພະກຳລັງຂອງພຣະເຈົ້າ. ຖາມອີກວ່າ ໃຊ້ເຫດຜົນຢ່າງມະນຸດກັບຄວາມເຊື່ອຕາຍໃຈໃນພຣະເຈົ້າແຕກຕ່າງກັນແນວໃດ?

ຄຳແນະນຳຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 5
ອຳນາດເໜືອຄວາມຕາຍ

- ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ມັດທາຍ 9:18-19; 23-26
- ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ:** ມາຣະໂກ 5:22-24; 35-43
- ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້:** ອົງພຣະເຢຊູຍິນດີຍອມຮັບເອົາການຮົບກວນເຂົ້າມາເພື່ອພຣະອົງຈະໄດ້ອອກໄປຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນໆ.
- ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:** ພວກເຮົາຈະເປັນຄົນອົດທົນໃນການຕິດຕາມອົງພຣະເຢຊູໄດ້ແນວໃດເມື່ອສິ່ງເຮົາຕ້ອງການບໍ່ເກີດຂຶ້ນທັນເວລາ?
- ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນນີ້:** ເພື່ອຈະຮຽນຮູ້ໃຫ້ສແວງຫາພຣະເຈົ້າກ່ອນ ເມື່ອມີບັນຫາເກີດຂຶ້ນ.

ຄຳນຳ

ມັດທາຍໄດ້ສືບຕໍ່ການປະກາດຂອງອົງພຣະເຢຊູເຮືອງພຣະອົງໄດ້ປົວລູກສາວຂອງເຈົ້ານາຍໂຮງທັມເທສນາ. ເຫດການນີ້ໄດ້ມີຢູ່ຕອນສຸດທ້າຍຂອງມັດທາຍບັນທຶກເອົາໄວ້ກັບສິ່ງພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດ (ມທ 5-7). ພຣະອົງໄດ້ເອີ້ນເອົາສາວິກແລະພວກເຂົາກໍຕິດຕາມພຣະອົງໄປ; ແລະພຣະອົງໄດ້ສົ່ງພວກເຂົາອອກໄປເພື່ອສະແດງໃຫ້ຄົນເຫັນຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ (ມທ 10). ມັດທາຍໄດ້ຕັ້ງໃຈເອົາເຮືອງການກະທຳແລະຄຳສອນອອກມາເພື່ອໃຫ້ຜູ້ອ່ານເຂົ້າໃຈດີເຖິງອົງພຣະເຢຊູວ່າພຣະອົງເປັນໃຜກັນແທ້ຢ່າງສົມບູນ.

ປະວັດເຮືອງປົວເດັກຍິງ ແລະຄົນຂີ້ທູດ (ມທ 9:1-8), ພຣະເຢຊູໄດ້ເອີ້ນເອົາມັດທາຍໃຫ້ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ (9:9-13), ອົງພຣະເຢຊູໄດ້ພົວພັນກັບສາວິກຂອງໂຢຮັນບັບຕິສະໂຕ ແລະພວກຟາຣີຊາຍເຖິງເຮືອງການຖືສິນອົດອາຫານ (9:11-17). ພຣະເຢຊູໄດ້ຕອບຄຳຖາມເຮືອງການຖືສິນອົດອາຫານວ່າພວກສາວິກປຽບເໝືອນເພື່ອນເຈົ້າບ່າວ ພຣະອົງບອກວ່າຕອນນີ້ບໍ່ແມ່ນເວລາອົດອາຫານ ແຕ່ວັນນັ້ນຈະມາເຖິງເວລາພຣະອົງຈາກພວກເຂົາໄປ (9:15). ພຣະອົງໄດ້ສອນເຖິງຮາຊອານາຈັກປຽບເໝືອເຫລົ້າແວງໃໝ່ທີ່ບໍ່ສາມາດຈະເອົາມາປົນກັບເຫລົ້າແວງເກົ່າ.

ເວລາອົງພຣະເຢຊູກັບພວກຟາຣີຊາຍສິນທະນາກັນຢູ່ເຈົ້ານາຍໂຮງທັມມາຫາພຣະອົງ (9:18). ຕອນນີ້ພຣະເຢຊູກັບພວກສາວິກຢູ່ເມືອງກາເປນາອູມ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນຫາປາທາງພາກເໜືອທະເລຄາລີເລ (ມທ 9:1; ມຣກ 2:1). ຕໍ່ມາພຣະເຢຊູໄດ້ປົວຍິງເລືອດຕົກມາໄດ້ຫລາຍປີ ເວລາພຣະອົງກຳລັງຢ່າງໄປເຮືອນກັບເຈົ້ານາຍໂຮງທັມ (9:20-23). ເຮືອງນີ້ຈະເປັນສູນກາງຄວາມສົນໃຈໃນບົດຮຽນວັນນີ້.

ແນະນຳການສອນ

ແຜນການສອນ-ວິທີສອນນັ້ນອາດສາມາດໃຊ້ແຕກຕ່າງກັນ

26. ຊອກເອົາຂ່າວຮ້າຍເຖິງລົມພະຍຸພັດແຮງ ຫລືໄຟໄໝ້ມາໃຫ້ສະມາຊິກເບິ່ງ ບອກວ່າຄົນທີ່ເຫັນກັບ ຕາພວກເຂົາມັກກ່າວເຖິງຈຸດສຳຄັນແຕກຕ່າງກັນເຊັ່ນ: ບາງຄົນໄດ້ເວົ້າເຖິງຜົນເສັງດ້ານຊັບສິນ ບາງຄົນເວົ້າເຖິງຄວາມພົວພັນຂອງຄົນ ບາງຄົນໄດ້ເວົ້າເຖິງຄວາມກ້າຫານຂອງພວກໄປຊ່ວຍກ່ອນ ໝູ່ເມື່ອສິ່ງນີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ.
27. ເຂົ້າໄປເວົ້າເຖິງພຣະຄັມພີທີ່ຄົນໄດ້ກ່າວເຖິງຄວາມສຳຄັນແຕກຕ່າງກັນ ບອກວ່າພະລັງອຳນາດ ຂອງອົງພຣະເຢຊູເຖິງຊີວິດແລະການຕາຍກໍຍັງເປັນຜົນສະທ້ອນຕໍ່ພວກເຮົາໃນທຸກວັນນີ້.
28. ບອກໃຫ້ຄົນນຶ່ງອ່ານມັດທາຍ 9:18-19, 23-26. ບອກໃຫ້ສະມາຊິກສົນທະນາກັນເຖິງຄວາມຄິດ ຂອງ ຢາອີໂຣ ເວລາລາວເຂົ້າໄປທູນຂໍໃຫ້ອົງພຣະເຢຊູຊ່ວຍລູກສາວຜູ້ກຳລັງຈະຕາຍ.
29. ແບ່ງຫ້ອງຮຽນອອກເປັນກຸ່ມນ້ອຍຕາມຈຳນວນຄົນທີ່ມີ ກຸ່ມນຶ່ງບໍ່ໃຫ້ເກີນຫ້າຄົນ. ບອກໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມ ສົນທະນາກັນເຖິງຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຜູ້ເປັນພໍ່ແມ່, ເປັນນັກຮ້ອງໄທ້ທີ່ຖືກຈ້າງມາຮ້ອງໄທ້, ແລະ ພວກ ສາວິກທີ່ເຫັນກັບຕາເຖິງເດັກນ້ອຍຍິງຜູ້ຄົນມາຈາກຕາຍ. ຂໍໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມເລືອກເອົາຜູ້ຕາງໜ້າຄົນ ນຶ່ງເພື່ອລາຍງານສິ່ງທີ່ກຸ່ມຂອງຕົນຄົ້ນພົບ.
30. ໃຫ້ສົນທະນາກັນວ່າການທີ່ເດັກນ້ອຍຍິງຄົນມາຈາກຕາຍໄດ້ບອກເຣື່ອງອັນໃດ:
- ອົງພຣະເຢຊູຜູ້ສັກສິດ (ເປັນພຣະຜູ້ສ້າງ, ມີອຳນາດເໜືອນຄວາມຕາຍ)
 - ທັມມະຊາດຂອງອົງພຣະເຢຊູ (ຄວາມຮັກຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງສຳຄັນກວ່າສັງຄົມ ຕ້ອງຫ້າມ)
 - ຈຸດປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໃນໂລກນີ້ຢູ່ໃນອົງພຣະເຢຊູ. (ພວກເຮົາຄວນເຮັດຕໍ່ຄົນອື່ນໆຕາມ ຄວາມຮັກຄວາມເມດຕາຂອງອົງພຣະເຢຊູຕໍ່ພວກເຮົາ)
31. ພາສະມາຊິກອ້ອນວອນໃຫ້ພຣະເຈົ້ານຳພາພວກເຮົາຮູ້ວ່າມີໃຜແດ່ໃນບ້ານເມືອງຂອງເຮົາຕ້ອງການ ອົງພຣະເຢຊູປົວພະຍາດແຫ່ງຄວາມບາບ.

ບຈ

ຄຳແນະນຳຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 6
ການບາຍດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ

ຂໍ້ພຣະຄຳພິສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 9: 20-22

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພິ: ມາຣະໂກ 5: 24-34

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ເຖິງພຣະເຢຊູຈະຖືກລົບກວນ, ແຕ່ການລົບກວນນັ້ນກາຍເປັນໂອກາດ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພຣະເຢຊູຍັງຊົງຕອບຜູ້ທີ່ບາຍດ້ວຍຄວາມເຊື່ອຢູ່ບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຮຽນຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູຊົງຕ້ອງການໃຫ້ຂ້ອຍສາຣະພາບຄວາມເຊື່ອຕໍ່ ໜ້າຄົນອື່ນໆ.

ອ່ານລວບ: ພຣະເຢຊູບໍ່ຊົງສົນໃຈເຮືອງຄົນຍິວຈະເວົ້າວ່າພຣະອົງຊົງມີມົນທົນເພາະຜູ້ຍິງທີ່ເປັນມາບາຍ ເຄື່ອງນຸ່ງຂອງພຣະອົງ.

ແຜນສຳຫລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ແນະນຳບົດຮຽນໂດຍການສົນທະນາ : ພວກເຮົາໄປຫາຜູ້ໃດເວລາເກີດເຈັບປ່ວຍແບບຊຳເຮື້ອ ຫລື ເຈັບປ່ວຍດ້ວຍພຍາດທີ່ແພດໝໍຮັກສາບໍ່ໄດ້? (ໝໍຜີ, ຜູ້ຕັດແບບທົດລອງ, ຢາໃໝ່ທີ່ກຳລັງທົດລອງ, ໄປຕ່າງປະເທດບ່ອນຂາຍຢາເຖື່ອນ, ແລະຕ່າງໄປ). ມີສະຖິຕິຈາກ *The American Journal of Medicine* ວ່າຈາກການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຜ່ານມາໄດ້ສືບສອງປີ ສື່ສືບສອງເປີເຊັນຂອງຄົນປ່ວຍທັງ ຫລາຍໝົດເງິນ ເພາະການປິ່ນປົວຮັກສາຕົນເອງ ພາຍໃນສອງປີຫລັງຈາກຮູ້ວ່າເປັນພຍາດຫຍັງ.
2. ຖາມ: ການເຈັບປ່ວຍເປັນເວລາດົນນານມີຜົນກະທົບແນວໃດແດ່ ນອກຈາກເຮືອງເນື້ອກາຍແລະ ເງິນທອງ?(ເສັ້ງໝູ່ເພື່ອນ ຫລືຄູ່ຮັກ, ຂາດຈາກສັງຄົມ, ເປັນປະສາດ, ແລະຕ່າງໄປ). ຫລາຍຄົນພົບ ການຊ່ວຍເຫລືອຢູ່ໃສ? (ໂບດ, ອົງການ, ໂຮງໝໍຈິດ, ພວກອາສາສັມກ).
3. ເວົ້າວ່າ: ບຸກຄົນທີ່ເຈັບປ່ວຍໃນສັມພຣະຄຳພິບໍ່ມີທີ່ເພິ່ງຫລາຍຄືໃນປັດຈຸບັນ. ບົດຮຽນນີ້ຈະເວົ້າ ເຖິງຜູ້ຍິງຄົນນຶ່ງທີ່ຊອກຫາການຊ່ວຍເຫລືອ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

4. ໃຫ້ສອງຫລືສາມຄົນອ່ານ: ມັດທາຍ 9:20-22 ແລະ ມາຣະໂກ 5: 24-34 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ. ແນະ ນຳໃຫ້ທຸກຄົນຕັ້ງໃຈຟັງສະພາບຂອງຜູ້ຍິງຄົນນັ້ນ ເວລານາງມາຮອດພຣະເຢຊູ (ເຈັບປ່ວຍ, ໂດດ ດ່ຽວ, ທໍ່ໃຈ, ໝົດເງິນ). ສົນທະນາຄຳຖາມ: ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ຍິງຄົນນີ້ ຕັດສິນໃຈໄປຂໍຄວາມຊ່ວຍ

ເຫລືອຈາກພຣະເຢຊູ? ເວົ້າວ່າ: ອະທິບາຍສະພາບຂອງຜູ້ຍິງນີ້ ເວລານາງໃກ້ເຂົ້າມາເຖິງພຣະເຢຊູ.
ຖາມ: ເປັນຫຍັງນາງຈຶ່ງເລືອກເອົາເວລານີ້ເພື່ອມາພົບພຣະເຢຊູ.

5. ເວົ້າວ່າ: ຫລາຍຄົນເຊື່ອວ່າສິ່ງຂອງບາງຢ່າງມີຮິດເດດຂອງການຮັກສາພຍາດແຜ່ຢູ່ ໂດຍສະເພາະ
ໃນກຸ່ມຜູ້ເຊື່ອແຄໂທລິກ ເຊັ່ນ ຫໍພຣະແມ່ກົວຕາລູເປ ທີ່ແມກຊິໂກ (1531); ຫລຽນທອງຂອງ ເລດີ
ອອບ ຄເຣສ ທີ່ກຸງປາຣີ (1832). ນັ້ນຈາກບໍ່ຂອງ ເລດີ ອອບ ລວກ ທີ່ຝຣັ່ງເສດ (1858). ຂ່າວການ
ດີພຍາດໄດ້ແຜ່ໄປທົ່ວໂລກ. ສິນທະນາ: ການອັດສະຈັນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງເຮັດໃນສັມຍນັ້ນແຜ່ ກວ້າງ
ອອກໄປທົ່ວໄດ້ວິທີໃດ? ຄົນຢ່າງຫລວງຫລາຍຕິດຕາມພຣະອົງເພື່ອຂໍການຮັກສາ. ສິນທະນາຄຳ
ຖາມ: ເປັນຫຍັງຍິງຄົນນີ້ຈຶ່ງພຍາຍາມຫລີກການພົບກັນຕາຕໍ່ຕາກັບພຣະເຢຊູ?
6. ຖາມ: ຜູ້ຍິງຄົນນີ້ບາຍຍອຍເຄື່ອງທົງຂອງພຣະເຢຊູເພາະຄວາມເຊື່ອ ຫລືຄວາມຈຳເປັນ? ເວົ້າວ່າ:
ຫລາຍຄົນບໍ່ທັນໜ້າຫາພຣະເຈົ້າຈົນກວ່າເຂົາໝົດທົນທາງ. ຖາມ: ເປັນຫຍັງບາງຄົນຟ້າວແລ່ນຫາ
ພຣະເຈົ້າໃນເວລາຄັບຂັນ? ເປັນຫຍັງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງພ້ອມທີ່ຈະຊ່ວຍທຸກຄົນ ໂດຍບໍ່ເລືອກວ່າຈິດວິນ
ຍານຂອງຜູ້ກ່ຽວຈະຢູ່ໃນສະພາບໃດ?
7. ເວົ້າວ່າ: ພຣະທັມມາຣະໂກ ບອກວ່າຜູ້ຍິງບາຍເຄື່ອງທົງຂອງພຣະຄຣິດ, ໃນຂະນະທີ່ຄົນທັງຫລາຍ
ກຳລັງບຽດພຣະອົງ. ຖາມ: ເນື່ອງຈາກມີຄົນຈຳນວນຫລວງຫລາຍ, ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງບໍ່ປ່ອຍຜູ້
ຍິງນີ້ໄປ ໂດຍບໍ່ເວົ້າຫຍັງ? ສິນທະນາຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງ ນາງໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວດ້ວຍຕົນ
ເອງ ແລະນາງໄດ້ຮັບການປິ່ນປົວຊຶ່ງເປັນຂອງປະທານຈາກພຣະເຢຊູ. ຖາມ: ການທີ່ພຣະເຢຊູຊ່ວຍ
ນາງໃຫ້ເຂົ້າໃຈປະສົບການທີ່ເກີດຂຶ້ນມີຄຸນຄ່າແນວໃດ?
8. ສິນທະນາຄຳຖາມທີ 5 ໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ(ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ

9. ຖາມ: ຄົນທຸກມື້ນີ້ຕ້ອງການ ການປິ່ນປົວຝ່າຍຈິດວິນຍານປະເພດໃດແດ່? ສິນທະນາຄຳຖາມທີ 4
ໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ.
10. ສິນທະນາວິທີ ທີ່ຄຣິສຕຽນສາມາດຊ່ວຍບຸກຄົນທີ່ກຳລັງທຸກລຳບາກທາງດ້ານຮ່າງກາຍ ແລະຈິດວິນ
ຍານ. ຖາມ: ຄຣິສຕຽນສາມາດຊ່ວຍແນະນຳຜູ້ທີ່ສແວງຫາພຣະເຈົ້າເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນຄວາມທຸກລຳ
ບາກໄດ້ວິທີໃດແດ່? ສິນທະນາວິທີທີ່ຄຣິສຕຽນສາມາດຈະເປັນປາກ, ມີ, ແລະເທົ່າຂອງພຣະເຈົ້າ.
11. ບົດການສຶກສາພຣະຄຳດ້ວຍການອ້ອນວອນ ຂໍພຣະເຈົ້ານຳພາໃຫ້ມີຈິດໃຈທີ່ຢາກຊ່ວຍຄົນທີ່ພຣະ
ອົງຊົງນຳມາໃນຊີວິດ.

ສຄ

ຄຳແນະນຳຄຣູສອນ
ບົດຮຽນທີ 7
ວັນຊະບາໂຕທີ່ອັດສະຈັນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 12:9-13

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມາຣະໂກ 3:1-6

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຊື້ອຊຸບໍ່ພຽງແຕ່ເຫັນພ້ອມກັບການເຮັດດີໃນວັນຊະບາໂຕ; ແຕ່ພຣະອົງຊົງກະທຳການດີໃນວັນຊະບາໂຕ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພຣະເຈົ້າຈະປົນປົວຮັກສາຄວາມບໍ່ສົມບູນຂອງພວກເຮົາບໍ່?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຮຽນເຊື່ອສິ່ງທີ່ຄິດວ່າເປັນໄປບໍ່ໄດ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ປະທານຮິດເດດເຂົ້າມາໃນຊີວິດ.

ອ່ານລວບ: ເວລາພວກເຮົາປິດຫົວໃຈ, ພວກເຮົາກໍບໍ່ສາມາດຮັບເອົາພຣະພອນຈາກພຣະເຈົ້າ. ເວລາພຣະເຊື້ອທຳການອັດສະຈັນຫລາຍຂຶ້ນ, ພວກຟາຣີຊາຍກໍຕັ້ງໃຈທີ່ຈະທຳລາຍພຣະອົງຫລາຍຂຶ້ນເໝືອນກັນ.

ແຜນສຳຫລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ກ່ອນເປີດຫ້ອງຮຽນ, ເຮັດຄາດ 2 ຄູນ 4 (Card, 2 by 4) ຫລາຍໆແຜ່ນເພື່ອຈະຫລິ້ນ ບິ່ງໂກ; ໃນຄາດແຕ່ລະໃບໃຫ້ຂຽນຊື່ກິລາຫລືລາຍການຕ່າງໆ ທີ່ຄົນອະເມຣິກັນມັກວາງແຜນໄວ້ສຳລັບວັນອາທິດ (ຕົວຢ່າງ: ກິລາຟຸດບອນ, ກິລາຕ່າງໆ, ກ້ອບ, ຄອນເຊັສ, ແຄມປິງ, ຂີ່ເຮືອທີ່ໜອງ, ແລະຕ່າງໄປ). ຫລັງຈາກຂຽນແລ້ວໃຫ້ເອົາຄາດທັງໝົດໃສ່ກັບໄວ້. ຕຽມເຈ້ຍບິ່ງໂກ ແລະສິ່ງຂອງຕ່າງໆເຊັ່ນໃນໝາກຖົ່ວແຫ້ງ ຫລືເຂົ້າໜົມອົມ ເພື່ອຈະໄດ້ໃຊ້ເປັນຂອງໝາຍຫ້ອງບິ່ງໂກ.
2. ແນະນຳແລະອະທິບາຍເກມບິ່ງໂກນີ້. ຕຽມຫລິ້ນບິ່ງໂກໂດຍຢາຍຄາດແລະຂອງໝາຍຫ້ອງບິ່ງໂກໃຫ້ແຕ່ລະຄົນ. ເວລາທ່ານຈຶກເອົາຄາດເທື່ອລະໃບຈາກກັບ ແລະອ່ານລາຍການທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ ແນະນຳຜູ້ຫລິ້ນໃຫ້ເອົາຂອງໝາຍໃສ່ຫ້ອງບິ່ງໂກໃຫ້ຖືກບ່ອນ, ຖ້າເຂົາເຈົ້າເຄີຍຂາດໂບດເພາະກິລາຫລືລາຍການຕ່າງໆນັ້ນ. ຫລິ້ນຈົນກວ່າຄາດໝົດ ຫລືຈົນກວ່າມີຄົນນຶ່ງຮ້ອງວ່າໄດ້ ບິ່ງໂກ ແລ້ວ.
3. ຖາມ, ເປັນຫຍັງຊາວອະເມຣິກັນຈຶ່ງຄິດວ່າວັນອາທິດເປັນມື້ສຳລັບທຸກໆຫລິ້ນ? ແມ່ນຫຍັງພາໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງວັນອາທິດຊຶ່ງເປັນວັນບໍ່ຮິສຸດ ມາເປັນວັນທຸກໆຫລິ້ນ? ເປັນຫຍັງສິ່ງນີ້ຈຶ່ງເປັນເຮືອງໜ້າຫ່ວງໃຍສຳຫຼັບສັງຄົມຄຣິສຕຽນ?
4. ເລີ່ມການສຶກສາພຣະຄຳພີໂດຍເວົ້າວ່າ, ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງພຣະເຊື້ອກ່ຽວກັບພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບວັນຊະບາໂຕ ກົງກັນຂ້າມກັບຄວາມຄິດຂອງຄົນໃນສະໄໝນັ້ນ ແທນທີ່ຈະລົບລ້າງ

ການນັບຖືວັນຊະບາໂຕ, ພຣະອົງໄດ້ສອນເຖິງຈຸດປະສົງອັນແທ້ຈິງຂອງພຣະເຈົ້າກ່ຽວກັບວັນບໍລິສຸດນັ້ນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານມັດທາຍ12:1-13 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ. ເວົ້າວ່າ, ການຕໍ່ສູ້ຣະຫວ່າງພຣະເຢຊູແລະພວກຟາຣີຊາຍທັງສອງເທື່ອໄດ້ເກີດຂຶ້ນວັນດຽວກັນ.
6. ໃຊ້ກະດານຫລືເຈ້ຍໂປສເຕີ, ແບ່ງກະດານອອກເປັນສາມພາກສ່ວນ, ຂີດເສັ້ນແບ່ງ ແລ້ວຂຽນຫົວຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້ໃສ່ແຕ່ລະສ່ວນ: 1. ການປະພຶດ, 2. ທັສນະຂອງພຣະເຢຊູ, ແລະ 3. ທັສນະຂອງພວກຟາຣີຊາຍ. ແບ່ງນັກຮຽນອອກເປັນກຸ່ມ, ສາມເຖິງຫົກຄົນ. ແນະນຳແຕ່ລະກຸ່ມໃຫ້ຫາຂໍ້ມູນຈາກ ມັດທາຍ 12: 1-13. ສຳລັບ ການປະພຶດ ອາດຈະມີ: ການຢ່າງໄປຕາມໝູ່ບ້ານ, ຈັບເອົາເຂົ້າໜົມກິນ, ການພົບກັນເພື່ອນະມັສການ. ໃນ ທັສນະຂອງພຣະເຢຊູ ອາດຈະມີ: ຊົມຊື່ນຍິນດີໃນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສ້າງ, ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງປະທານ, ແລະທົບທວນເຖິງຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນ ທັສນະຂອງພວກຟາຣີຊາຍ ອາດຈະມີ: ເຫັນການປະພຶດວ່າເປັນການລົບລຸ່ມຕໍ່ກົດບັນຍັດ, ພຍາຍາມອອກຈາກຂອບເຂດຂອງກົດບັນຍັດ, ຫລື ສວຍໂອກາດເພື່ອເຮັດແຜນການທີ່ຊັບຊ້ອນຢູ່.
7. ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມມາສລຸບສິ່ງທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນ ແລ້ວໃຫ້ຂຽນລົງໄວ້ທີ່ກະດານ.
8. ຂະນະທີ່ນັກຮຽນພິຈາຣະນາສິ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນກະດານ, ຖາມ: ພວກທ່ານສາມາດເຫັນລັກສະນະທີ່ແຕກຕ່າງຣະຫວ່າງ ພວກຟາຣີຊາຍແລະພຣະເຢຊູບໍ່? ເວົ້າວ່າ, ການປະພຶດຂອງພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ອອກນອກຄວາມຮັກແລະຄວາມເມດຕາທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ສະແດງຕໍ່ຄົນທຸກໆສັມຍ, ເລີ່ມແຕ່ການຊົງສ້າງຈົນເຖິງປັດຈຸບັນນີ້. ຖາມ, ມີຕົວຢ່າງແນວໃດແດ່ທີ່ບອກເຖິງພຣະເມດຕາຂອງພຣະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍປ່ຽນແປງຈາກການຮັກສາຄົນປ່ວຍໃຫ້ຫາຍໃນວັນຊະບາໂຕຂອງພຣະເຢຊູ?
9. ແນະນຳໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມຕອບຄຳຖາມຂໍ້ທີສາມ ໃນພາກສຸດທ້າຍບົດຮຽນ. ແລ້ວສລຸບວ່າ ພຣະເຢຊູພຍາຍາມທີ່ຈະສອນທັງໆ. ໃຫ້ແຕ່ລະກຸ່ມແບ່ງປັນຄວາມຄິດເຫັນຂອງພວກຕົນກັບຫ້ອງຮຽນ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

10. ແນະນຳແຕ່ລະກຸ່ມໃຫ້ສິນທະນາກັນໃນຄຳຖາມຂໍ້ທີສີ່ ໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນຊຶ່ງກ່ຽວກັບວັດທະນະທັມຂອງຊາວອະເມຣິກັນ. ຖາມ, ການຫລິ້ນຕ່າງໆໃນວັນອາທິດບອກເຖິງຄຸນຄ່າຂອງພວກເຮົາຢ່າງໃດແດ່? ສິ່ງນີ້ເປັນບັນຫາສຳລັບຜູ້ເຊື່ອໃນສັມຍນີ້ ເພາະອິດທິພົນຂອງການຢູ່ໃນໂລກທີ່ນິຍົມວັດທຸ ຫລືບໍ່?
11. ບົດການຮຽນດ້ວຍການອະທິຖານຮ່ວມກັນ. ຫຼຸນໃຈນັກຮຽນໃຫ້ສແວງຫາການນຳພາຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອຈະໄດ້ສະແດງຄວາມເມດຕາຕໍ່ຄົນທີ່ຢູ່ອ້ອບຮອບພວກເຮົາ.

ສຄ

ຄຳແນະນຳຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 8

ການລົງອັສຈັນ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 14: 14-21

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ລູກາ 9: 10-17

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ພຣະເຢຊູເຈັບປວດ, ຮູ້ສຶກລຳບາກເພື່ອຄົນອື່ນ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ພວກເຮົາຜູ້ເຊື່ອພົບບັນຫາຫລາຍປານໃດ ແລະລົມຄິດເຖິງອິດເດດຂອງພຣະເຢຊູ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຮຽນຮູ້ວ່າເວລາຂ້ອຍມອບທຸກຢ່າງໃຫ້ພຣະເຢຊູ, ພຣະເຢຊູປ່ຽນຄວາມທຸກຍາກໃຫ້ເປັນຄວາມສົມບູນ.

ອ່ານລວບ: ພຣະເຢຊູຊົງລ້ຽງ 5, 000 ຄົນ (ອາດຈະເຖິງ 10, 000 ຄົນ) ເປັນການອັສຈັນຢ່າງດຽວທີ່ໄດ້ຖືກບັນທຶກໄວ້ໃນພຣະຄຳທັງສີ່ທົວ. ເພາະການອັສຈັນນີ້, ຊື່ສຽງຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ໂດ່ງດັງທີ່ສຸດ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

- ຂະນະທີ່ທ່ານອ່ານຂໍ້ຄວາມຂ້າງລຸ່ມນີ້ ຂໍໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີປະສົບການໃນການອ້ອນວອນໃນສະຖານທີ່ນັ້ນໃຫ້ຊີ້ມືຂຶ້ນ:
 - ສວນດອກໄມ້
 - ຫ້ອງນອນ
 - ຢ່າງເທິງພູເຂົາ
 - ໂຮງພຍາບານ
 - ຂັບຮີດ
 - ແຄມທະເລ
- ເວົ້າວ່າ: ອະທິບາຍການອ້ອນວອນຄົນດຽວ ແລະການອ້ອນວອນໃນກຸ່ມອ້ອນວອນແຕກຕ່າງກັນວິທີໃດ. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງແບ່ງປັນປະສົບການທັງສອງຢ່າງ.
- ເວົ້າວ່າ: ພຣະເຢຊູສ່ວນຫລາຍອ້ອນວອນຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກສາວິກ (ລກ 11: 11; ຢຮ 16: 33--17: 1), ແຕ່ພຣະອົງກໍຕ້ອງການອ້ອນວອນຢູ່ຄົນດຽວໃນທີ່ປ່ຽວ (ມກ 1: 35; ລກ 5: 16). ພຣະທັມນີ້ເລີ່ມດ້ວຍພຣະເຢຊູຊົງຊອກຫາທີ່ປ່ຽວເພື່ອອ້ອນວອນ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

4. ອ່ານມັດທາຍ 14:13. ສິນທະນາວ່າພຣະເຢຊູກຳລັງຄິດຫຍັງແດ່ເວລາໄດ້ຂ່າວວ່າໂຢຮັນ ບັບຕິສະໂຕໄດ້ຕາຍແລ້ວ (ເບິ່ງບົດຮຽນ).
5. ຖາມ, ມີຄວາມກົດດັນແນວໃດແດ່ໃນຊີວິດຂອງພຣະເຢຊູແຕ່ລະມື້? (ຄຳຕອບ: ຄົນມາຂໍການຮັກສາພຍາດ, ສັ່ງສອນ). ສິນທະນາຄຳຖາມ 1 ໃນທ້າຍບົດຮຽນ ແລະສິນທະນາວ່າ ການອ້ອນວອນດຽວຊ່ວຍພຣະເຢຊູໃຫ້ພື້ນຟູຈິດໃຈແລະກຳລັງໄດ້ວິທີໃດ. ຖາມ, ການເຝົ້າດຽວແຕ່ລະວັນຈະຊ່ວຍຜູ້ເຊື່ອໄດ້ແນວໃດແດ່?
6. ໃຫ້ຫລາຍຄົນອ່ານພຣະຄຳຕໍ່ໄປນີ້ ຄົນລະຂໍ້: ພສສ 116: 5; ພສສ 145: 8; ອຊຍ 63: 7; ພຄຄ 3: 22. ບອກນັກຮຽນໃຫ້ເບິ່ງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະເຈົ້າໃນພຣະຄຳທີ່ໄດ້ອ່ານມາ.
7. ອ່ານ ມັດທາຍ 14: 14 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຍິນ; ສິນທະນາຄວາມໝາຍຂອງຄວາມສົງສານທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ຊົງໃຫ້ແບບຢ່າງ. ຂຽນຂໍ້ຄວາມເຫລົ່ານັ້ນໃສ່ກະດານໄວ້. ໃຫ້ນັກຮຽນໃຫ້ຕົວຢ່າງທີ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຫັນບາງຄົນສະແດງຄວາມສົງສານຕໍ່ຄົນອື່ນໆ (ພໍ່ແມ່ຂອງລູກທີ່ກຳລັງເຈັບ, ພຍາບານສຳລັບຄົນເປັນມະເຮັງ, ອາສາສັກໄປມິດຊັນ, ແລະຕ່ຳໆໄປ).
8. ອ່ານ ມັດທາຍ 14: 15-18 ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຟັງ. ສິນທະນາຄວາມແຕກຕ່າງກ່ຽວກັບທັສນະຂອງພຣະເຢຊູຕໍ່ປະຊາຊົນ ແລະທັສນະຂອງພວກສາວິກຕໍ່ປະຊາຊົນ. ຖາມ, ເປັນຫຍັງພວກສາວິກຈຶ່ງຢາກສົ່ງປະຊາຊົນໃຫ້ອອກໄປຫາອາຫານກິນເອງ, ເຖິງເຂົາເຈົ້າຮູ້ດີວ່າມັນເປັນເລື່ອງຍາກ?
9. ພວກສາວິກຄິດວ່າພຣະເຢຊູຈະເຮັດຫຍັງ ກັບອາຫານທີ່ມີເລັກນ້ອງ ເວລາພຣະອົງຂໍຈາກພວກຕົນ? ພວກເຂົາເຈົ້າອາດຈະລົມຫຍັງກັນແດ່?
10. ອ່ານ ມັດທາຍ 14: 19-21. ຖາມ, ຜົນອອກມາແຕກຕ່າງກັບຄວາມຄິດຂອງພວກສາວິກບໍ່? ສິ່ງອັດສະຈັນຊ່ວຍພວກສາວິກໃຫ້ເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຢຊູແມ່ນໃຜບໍ່? ສິນທະນາຄຳຖາມທີ 2 ໃນບົດຮຽນ.
11. ອ່ານ ມັດທາຍ 5: 6 ແລະ ໂຢຮັນ 6: 35 ໃຫ້ທຸກຄົນຟັງ. ສິນທະນາຄຳຖາມ 4. ຖາມ, ພຣະເຈົ້າຈະໃຊ້ຜູ້ເຊື່ອໃນສັມຍນີ້ເພື່ອລ້ຽງຈິດໃຈແລະວິນຍານຂອງຄົນໃນໂບດ ແລະນອກໂບດໄດ້ວິທີໃດ?

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

12. ອ່ານແລະສິນທະນາຄຳຖາມ 5.
13. ບົດການສຶກສາພຣະຄຳດ້ວຍການອ້ອນວອນ ຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ທະວີຄູນພຣະພອນໃຫ້ຄົນອື່ນໆ.

ສຄ

ຄຳແນະນຳຄູສອນ

ບົດຮຽນທີ 9

ຈົ່ງອອກຈາກເຮືອ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 14: 22-33

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ໂຢຮັນ 6: 16-21

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ບໍ່ມີພະຍຸໃດທີ່ແຮງເກີນກວ່າທີ່ພຣະເຢຊູຈະຊົງສາມາດຊ່ວຍໄດ້.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ຄຣິສຕຽນຈະເອົາຊະນະຄົ້ນນ້ຳໃນຊີວິດໄດ້ຢ່າງໃດ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຈະຮຽນຮູ້ວ່າການຍ້ານຜິດພາດຈະຮັກສາຂ້ອຍໄວ້ໃນເຮືອ.

ອ່ານລວບ: ພຣະເຢຊູຊົງຄວບຄຸມທຸກຢ່າງທັງໃນພ້າສວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກ, ຮວມທັງດິນພ້າອາກາດ. ລົມພະຍຸແລະສາວິກຍູ່ໃນພຣະທັດຂອງພຣະອົງ ແລະພຣະອົງຊົງຮູ້ລ່ວງໜ້າແລ້ວວ່າພຣະອົງຈະແກ້ໄຂຢ່າງໃດ. ລົມຢຸດ, ແລະສາວິກຍອມປະກາດວ່າພຣະອົງຊົງເປັນບຸດພຣະເຈົ້າເທື່ອທຳອິດ.

ແຜນສຳລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເຊັ່ນໃຫ້ນັກຮຽນບາງຄົນແບ່ງປັນປະສົບການເຮືອງຄວາມຍ້ານ. ຖາມ, ແມ່ນຫຍັງເຮັດໃຫ້ຄວາມຍ້ານມີອຳນາດເໜືອພວກເຮົາ? ໃຊ້ເວລາສິນທະນາ ແລ້ວເບິ່ງ "ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້."

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

2. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ, ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້ ທີ່ບອກວ່າ: ບໍ່ມີພະຍຸທີ່ແຮງເກີນກວ່າທີ່ພຣະເຢຊູຈະຊົງສາມາດຊ່ວຍໄດ້. ຫລັງຈາກນັ້ນໃຫ້ສິນທະນາຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ທ່ານເຫັນຮູບພາບແນວໃດເວລາໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນ? ເປັນຫຍັງ?
 - ທ່ານຮູ້ສຶກແນວໃດເວລາໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳເຫລົ່ານັ້ນ? ເປັນຫຍັງ?
3. ເບິ່ງຂໍ້ 22 ທີ່ພຣະເຢຊູຊົງສ້າງສາວິກໃຫ້ຂຶ້ນເຮືອ. ໃຊ້ບົດຮຽນໃນຫົວຂໍ້ **ພຣະເຢຊູຊົງຢູ່ເທິງພູ ຂະນະທີ່ສາວິກຢູ່ໃນທະເລ (ມທ 14: 22-23)** ເພື່ອອະທິບາຍເຫດຜົນ. ສິນທະນາຄຳຖາມຕໍ່ໄປນີ້:
 - ພຣະເຢຊູຊົງສ້າງໃຫ້ພວກເຮົາໄປໃສ?
 - ມີບ່ອນໃດແດ່ທີ່ໜ້າຍ້ານ ແລະບໍ່ເຄີຍຄິດມາກ່ອນ?
4. ເບິ່ງຫົວຂໍ້, **ພຣະເຢຊູຊົງດຳເນີນເທິງນ້ຳ (ມທ 14: 24-27)**, ໃຊ້ບົດຮຽນເພື່ອຊ່ວຍອະທິບາຍ. ແລ້ວສິນທະນາເຮືອງ "ຊີວິດທີ່ມີແຕ່ຄວາມກ້າຫານ ແລະບໍ່ມີຄວາມຍ້ານກົວ ຈະເປັນແນວໃດ?"

5. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມັດທາຍ 14: 28-31. ພານັກຮຽນແຕ່ງຄຳຂວັນ, ອີງຕາມພຣະຄຳນີ້ເພື່ອ: ນັກຮຽນບໍ່ສອງ, ນັກຮຽນມັທຍິມທ້ອງ 12, ກຸ່ມນັກທຸຣະກິດຄິດສຕຽນ, ແລະສິດຍາພິບານຄົນນຶ່ງທີ່ກຳລັງພົດກຳລັງໃຈ.
6. ໃຊ້ບົດຮຽນນີ້ ແລະປຶ້ມແປສັບໃນພຣະຄຳພີ ເພື່ອຊ່ວຍຕຽມຕົວໃນການສົນທະນາເຮື່ອງຕໍ່ໄປນີ້:
 - ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ເວົ້າວ່າຄົນນະມັສການພຣະເຢຊູ.
 - ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ບອກວ່າພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ.
 - ຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ບອກວ່າ ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ພຣະເຈົ້າ ເພາະພຣະອົງຊົງເປີດເຜີຍພຣະອົງເອງ. ພຣະເຢຊູຊົງເປັນຜູ້ເປີດເຜີຍພຣະເຈົ້າຢ່າງຄົບບໍຣິບູນ.

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ບົດການສຶກສາພຣະທັມດ້ວຍການອ້ອນວອນອະທິຖານ.

ສຄ

ຄຳແນະນຳຄຽສອນ
ບົດຮຽນທີ 10
ຈາກຄວາມລຳບາກເຖິງຄວາມເຊື່ອ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ມັດທາຍ 15: 21-28

ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ: ມາຣະໂກ 7: 24-30

ຈຸດສຳຄັນສຳລັບບົດຮຽນນີ້: ຜູ້ຍິງຄົນນີ້ຮູ້ວ່າພຣະຄຸນແລະຄວາມເມດຕາຂອງພຣະອົງ ຄືຄວາມຫວັງຂອງຜູ້ທີ່ບໍ່ສົມຄວນໄດ້ຮັບການອະພິຍຄວາມຜິດບາບ.

ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ສິ່ງໃດງ່າຍກວ່າກັນ, ການສັ່ງພຣະເຈົ້າ ຫລືການຂໍຄວາມເມດຕາ?

ຈຸດປະສົງຂອງການສຶກສານີ້: ເພື່ອຈະຮຽນຮູ້ວ່າ ໃນຖານະຜູ້ເຊື່ອຂ້ອຍຄວນຮຽນຖ່ອມຕົວສເມີ.

ອ່ານລວບ: ຍິງຄົນນີ້ຮັກລູກສາວຍິ່ງກວ່າຊີວິດຂອງຕົນ. ລາວຮຽນຖ່ອມຕົວ ເພາະຮູ້ວ່າແມ່ນແຕ່ເສດພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ ກໍຈະພຽງພໍສຳຫລັບລາວ. ຄວາມເຊື່ອອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຈະບໍ່ຍອມທີ່ຖອຍ.

ແຜນສຳຫລັບການສອນ

ນຳເຮືອງເຂົ້າສູ່ຊີວິດຈິງ (ໃຊ້ເວລາ 5 ນາທີ)

1. ເປີດຫ້ອງຮຽນດ້ວຍການແນະນຳແລະສົນທະນາ, ຄຳຖາມເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ: ສິ່ງໃດງ່າຍກວ່າກັນ, ການສັ່ງພຣະເຈົ້າ ຫລືການຂໍຄວາມເມດຕາ?
2. ເວລາອະທິຖານ, ສະແດງຄວາມຂອບພຣະຄຸນຕໍ່ພຣະເຈົ້າສຳລັບພວກເຮົາຜູ້ບໍ່ສົມຄວນທີ່ຈະໄດ້ຮັບພຣະເມດຕາກະຣຸນາ. ຫຼຸ້ນຂໍພຣະອົງໃຫ້ຊົງສອນທຸກໆຄົນໃນຫ້ອງຮຽນໃຫ້ຖ່ອມຕົວ ຂໍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຊົງຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າໃຈແລະໄດ້ນຳບົດຮຽນນີ້ໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ.

ນຳພາການສຶກສາພຣະທັມ (ໃຊ້ເວລາ 30 ນາທີ)

3. ຂຽນຄຳເວົ້າຕໍ່ໄປນີ້ຊຶ່ງມາຈາກ ຂໍ້ 21-22 ໃສ່ກະດານ: ເມືອງຕີໂຣ, ເມືອງຊີໂດນ, ການອາານ ພຣະເຈົ້າ ລູກຂອງດາວິດ. ໃຊ້ບົດຮຽນແລະປຶ້ມແປພຣະຄຳພີຊ່ວຍເພື່ອຕຽມການຖແລງແບບສັ້ນໆກ່ຽວກັບຄວາມໝາຍສຳຄັນແລະເບື້ອງຫລັງກ່ຽວກັບຄຳນັ້ນໆ.

ຕໍ່ໄປນີ້, ໃຊ້ບົດຮຽນຫົວຂໍ້, ຮ້ອງໃຫ້ຂໍຄວາມເມດຕາ (ມັດທາຍ 15:21-22) ແລະພຣະຄຳພີເພື່ອປຽບທຽບຄວາມເຊື່ອຂອງຍິງການອາານກັບຄວາມບໍ່ເຊື່ອຈາກບ່ອນອື່ນໆໃນພຣະທັມມັດທາຍ. ເວົ້າວ່າ, ການປຽບທຽບຄວາມເຊື່ອທີ່ຄິດບໍ່ເຖິງແລະຄວາມບໍ່ເຊື່ອໄດ້ເຕືອນພວກເຮົາຜູ້ເຊື່ອໃຫ້ຮູ້ຈັກຖ່ອມຕົວຢູ່ສເມີ. ຖາມແລະ ສົນທະນາຄຳຖາມທີ່ນຶ່ງ ແລະທີສອງໃນພາກສຸດທ້າຍຂອງບົດຮຽນ.

4. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງອ່ານ ມທ 15: 23-26 ຈາກພຣະຄຳພິສະບັບຕ່າງກັນ. ເວົ້າວ່າ, ອີກຈັກກັອຍພວກເຮົາຈະພຍາຍາມຮຽນຮູ້ວ່າມີຫຼັງເກີດຂຶ້ນໃນທີ່ນີ້; ຕອນນີ້ ໃຫ້ພວກເຮົາມາແບ່ງປັນຄວາມນິກົດ ແລະຄວາມຮູ້ສຶກຫລັງຈາກໄດ້ຍິນພຣະທັມຕອນນີ້. ໃຊ້ຄຳຖາມທີ່ນຶ່ງ ເພື່ອຊ່ວຍການສົນທະນາກັນ.
5. ສັງເກດການຕອບຂອງຍິງການາອານໃນຂໍ້ 27 ແລະການຕອບພຣະເຢຊູໃນຂໍ້ 28. ໃຊ້ບົດຮຽນຊ່ວຍໃນຫົວຂໍ້, ຖ່ອມໃຈແລະເຊື່ອໝັກແໜ້ນ (ມັດທາຍ 15:27-28) ເພື່ອຈະເຂົ້າໃຈວ່າເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງກ່າວວ່າຍິງຄົນນີ້ມີຄວາມເຊື່ອອັນໃຫຍ່. ຫລາຍກວ່ານີ້ ເພື່ອເຂົ້າໃຈຫລາຍຂຶ້ນໄປອີກໃຫ້ເບິ່ງຄຳສົນທະນາລະຫວ່າງ ພຣະເຢຊູ ກັບຍິງຊາວການາອານ ຈາກບົດຮຽນ: ການປົວລູກສາວຂອງນາງໄດ້ໃຫ້ທາຍມີຄວາມໝາຍຫລາຍຢ່າງສຳລັບພວກເຮົາ ຖ້າເຮົາເບິ່ງເລິກເຂົ້າໄປ. ໃນທີ່ສຸດພວກເຮົາກໍຈະມາເຖິງຄຳຖາມສຸດທ້າຍທີ່ວ່າ: ທັງໝົດນີ້ແມ່ນກຽວກັບຫຼັງ? ຖາມ, ມີໃຜຮູ້ສຶກດັ່ງນັ້ນ? ເປັນຫຍັງ?
6. ໃຊ້ບົດຮຽນໃນຫົວຂໍ້ ຖ່ອມໃຈແລະເຊື່ອໝັກແໜ້ນ (ມັດທາຍ 15:27-28) ເພື່ອຊ່ວຍອະທິບາຍໃນຫົວຂໍ້ຕໍ່ໄປນີ້:
 - ໃນພຣະຄຳພິມັດທາຍ ແລະມາຣະໂກ, ເຣື່ອງນີ້ມາກ່ອນການສອນຂອງພຣະເຢຊູເຣື່ອງຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ສະອາດແລະບໍ່ສະອາດ.
 - ອາດຈະເປັນໄປໄດ້ທີ່ພຣະເຢຊູປະຕິເສດບໍ່ຊ່ວຍຍິງຊາວການາອານເພາະວ່າລາວບໍ່ເປັນຄົນອິສຣາເອນ (ເບິ່ງ ມັດທາຍ 8: 5-13).
 - ອ້າງເຖິງພຣະທັມມັດທາຍ, ນາຍຮ້ອຍທະຫານໂຣມັນ (ມທ 8) ແລະຍິງຊາວການາອານແມ່ນສອງຄົນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ກ່າວວ່າເປັນຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອໃຫຍ່. ທັງສອງເປັນຄົນຕ່າງຊາດ.
 - ປຽບທຽບ "ຄວາມເຊື່ອໃຫຍ່" ຂອງຄົນຕ່າງຊາດທັງສອງແລະ "ຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍ" ຂອງສາວິກຂອງພຣະອົງ (ມັດທາຍ 6:30; 8:26;14:31; 16:8ແລະ 17: 20).
 - ອ່ານຈາກບົດຮຽນ:ເປັນໄປໄດ້ບໍ່ທີ່ຜູ້ຍິງຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອອັນໃຫຍ່ ໄດ້ຖືກໃຊ້ເປັນບົດຮຽນສຳລັບພວກສາວິກຂອງພຣະເຢຊູຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍ. ພຣະເຢຊູອາດຈະເວົ້າກັບພວກສາວິກໃນທຳນອງນີ້, ເຫັນບໍ່ຜູ້ຍິງຕ່າງຊາດ? ນີ້ລະຄືແບບຢ່າງຂອງຄົນທີ່ມີຄວາມເຊື່ອໃຫຍ່. ຄວາມເຊື່ອໃຫຍ່ຕ້ອງຖ່ອມຕົວ ແລະບໍ່ລິດລະ.

ຖາມ, ທ່ານທັງຫລາຍເຫັນພ້ອມບໍ່ວ່າ:ເປັນໄປໄດ້ບໍ່ທີ່ຜູ້ຍິງຄົນຕ່າງຊາດຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອໃຫຍ່ ໄດ້ຖືກໃຊ້ໃຫ້ເປັນບົດຮຽນສຳລັບພວກສາວິກຂອງພຣະເຢຊູ ແລະພວກເຮົາຜູ້ມີຄວາມເຊື່ອໜ້ອຍ. ເປັນຫຼັງ? ມີຄວາມໝາຍຢ່າງອື່ນໆບໍ່?

ນຳພຣະທັມໄປໃຊ້ໃນຊີວິດ (ໃຊ້ເວລາ 15 ນາທີ)

7. ໃຊ້ເວລາມີດຽບ. ຄິດເຖິງຄວາມຕ້ອງການຄວາມຖ່ອມຕົວແລະຄວາມເຊື່ອອັນໃຫຍ່, ໃນຖານະຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູ.
8. ບົດການສຶກສາພຣະຄຳດ້ວຍການອະທິບາຍ.

ສຄ

ຄຳແນະນຳຄຽສອນ
ບົດຮຽນທີ 11
ພາຣະກິດທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້

ຂໍ້ພຣະຄຳສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມັດທາຍ 17:14-21
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳສຳລັບ:	ມາຣະໂກ 9:15-29
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ເຮົາຕ້ອງມີຊີວິດໃໝ່ຝ່າຍຈິດວິນຍານແລະຢູ່ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ເມື່ອມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ເຮົາຈະເຮັດໄດ້ແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ເພື່ອຈະຮຽນເຊື່ອວາງໃຈພຣະເຈົ້າເມື່ອຊີວິດບໍ່ມີຫຍັງແນ່ນອນ.

ບົດນຳ.

1. ບົດຮຽນນີ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນມາໃໝ່ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແປຈາກພາສາອັງກິດ ແຕ່ໃຊ້ຫົວຂໍ້ແລະຂໍ້ພຣະຄຳພີອື່ນ ດຽວກັນ, ທັງນີ້ກໍເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄົນລາວທີ່ບໍ່ຊຳນານພາສາອັງກິດ. ດັ່ງນັ້ນຢ່າພະຍາຍາມສົມທຽບໃສ່ ພາສາອັງກິດ.

2. ພຣະຄຳພີຕອນນີ້ພະຍາຍາມສອນເຮົາວ່າ ເມື່ອຂັບໄລ່ຜິອກນັ້ນເຮົາຈຳເປັນຈະຕ້ອງອາໄສ ຄວາມເຊື່ອຂອງເຮົາພ້ອມກັບຮິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງຈະເຮັດໄດ້, ແລະອຳນາດນັ້ນໄດ້ມອບ ແກ່ເຮົາແລ້ວໃນມັດທາຍບົດ 28

ສາວິກກະຊ່ອຍບໍ່ໄດ້ (ມັດທາຍ 17 :14-16)

1. ຊາຍຄົນນຶ່ງໄດ້ນຳເອົາລູກຊາຍທີ່ເປັນພະຍາດບ້າໝູມາຫາພຣະເຢຊູເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງຂັບໄລ່ຜິທີ່ສິ່ງຢູ່ໃນ ເດັກນັ້ນຈົນມີອາການຄ້າຍຄືບ້າໝູ. (ຂໍ້ 14).

2. ລາວກ່າວກັບພຣະເຢຊູວ່າ “ນາຍເອີຍ, ຂໍໃຜດເມດຕາບຸດຂອງຂ້າພຣະອົງແດ່ທ້ອນ ດ້ວຍວ່າເຂົາເປັນບ້າໝູ (seizures ຫລື epilepsy) ມີຄວາມທຸກລຳບາກຫລາຍເພາະມັນຕົກໃສ່ໄຟໃສ່ນ້ຳຫລາຍເທື່ອ. ແປວ່າ ຜູ້ເປັນພໍ່;

- ກ. ມາສາຣະພາບວ່າລາວພະຍາຍາມຊ່ອຍລູກແລ້ວ ແຕ່ຊ່ອຍລູກຂອງຕົນເອງບໍ່ໄດ້.
- ຂ. ມາຂໍຄວາມເມຕາໃຫ້ຊ່ອຍດ້ວຍໃຈສຸພາບອ່ອນນ້ອມ ແລະແນ່ໃຈວ່າພຣະເຢຊູຊ່ອຍໄດ້.
- 3. ລາວມາບອກພຣະເຢຊູວ່າ "ຂ້າພຣະອົງໄດ້ພາບຸດມາຫາພວກສິດຂອງທ່ານແລ້ວ ແຕ່ເຂົາເຮັດ ໃຫ້ເຂົາດີບໍ່ໄດ້". ໃນຂະນະທີ່ຊາຍຜູ້ນີ້ກ່າວເຊັ່ນນີ້ສາວິກຂອງພຣະເຢຊູກໍຢູ່ທີ່ນັ້ນແລະໄດ້ຍິນຊາຍຄົນ

ນັ້ນເວົ້າກັບພຣະເຢຊູທຸກປະການ.

ພຣະເຢຊູຊ່ອຍໄດ້ (ມັດທາຍ 17:17-18).

1. ພຣະອົງກໍມີຄວາມຫວັ່ນວາຍພຣະທັຍ ຈຶ່ງກ່າວວ່າ; “ໂອ ຄົນໃນສັມຍທີ່ຂາດຄວາມເຊື່ອແລະຊົ່ວຊ້າເຮີຍ ເຮົາຈະຕ້ອງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າເທິງປານໃດ ເຮົາຈະຕ້ອງອົດທົນກັບພວກເຈົ້ານານປານໃດ ຈຶ່ງພາເຂົາມາຫາ ເຮົາທີ່ນີ້ສາ” (ຂໍ້ 17).
2. ພຣະອົງຊົງກ່າວວ່າ " ເຮົາຈະຕ້ອງຢູ່ກັບພວກເຈົ້າເທິງປານໃດ ເຮົາຈະຕ້ອງອົດທົນກັບພວກເຈົ້ານານປານ ໃດ ຈຶ່ງພາເຂົາມາຫາເຮົາທີ່ນີ້ສາ". ພຣະເຢຊູບໍ່ໄດ້ກ່າວດູກູກຢຽບຍ່າສາວົກໃຫ້ເສັຍອີກເສັຍໃຈ ແຕ່ກ່າວ ເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ຮູ້ຈັກໃຊ້ຄວາມເຊື່ອປະສົມກັບຮິດອຳນາດທີ່ພຣະເຢຊູຊົງມອບໃຫ້ນັ້ນໄປພ້ອມໆກັນ.
3. ເພື່ອເພີ່ມຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງໃຫ້ອ່ານ (ມາຣະໂກ 9: 20-27).

ຄວາມເຊື່ອເທົ່າເມັດຜັກກາດ (ມັດທາຍ 17:19-21).

1. ສາວົກທັງສາມພາກັນຖາມພຣະເຢຊູຢ່າງລັບໆວ່າ “ເພາະເຫດໃດພວກຂ້າພຣະອົງຈຶ່ງຂັບໄລ່ຜີນັ້ນອອກ ບໍ່ໄດ້” (ຂໍ້ 19). ຄຳຖາມດຽວກັນເຮົາຄວນນຳມາໃຊ້ໃນຊີວິດເຮົາວ່າ ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຈຶ່ງຖວາຍສິບລິດ ຫລື ນຶ່ງສ່ວນສິບບໍ່ໄດ້?
2. ພຣະເຢຊູຊົງເປີດເຜີຍໃຫ້ເຂົາຟັງວ່າ “ເພາະເຫດພວກທ່ານມີຄວາມເຊື່ອນ້ອຍ” (ຂໍ້ 19). ແລະນ້ອຍກວ່າ ເມັດຜັກກາດ. ຖາມນັກຮຽນວ່າເມັດຜັກກາດນັ້ນໃຫຍ່ປານໃດ?
3. "ຖ້າພວກທ່ານມີຄວາມເຊື່ອທີ່ເມັດຜັກກາດເມັດນຶ່ງ ພວກທ່ານຈະສົ່ງພູໜ່ວຍນີ້ວ່າ “ຈຶ່ງເຄື່ອນຈາກບ່ອນ ນີ້ໄປຢູ່ບ່ອນນັ້ນ” ມັນກໍຈະເຄື່ອນໄປ ບໍ່ມີສິ່ງໃດທີ່ທ່ານເຮັດບໍ່ໄດ້" (ຂໍ້ 20).
 1. ພຣະເຢຊູໄດ້ສົມທຽບຄວາມເຊື່ອຂອງສາວົກໃສ່ກັບເມັດຜັກກາດນ້ອຍໆ ແຕ່ເມື່ອເມັດຜັກກາດ ນັ້ນຖືກປູກລົງດິນແລ້ວຈະເກີດເປັນຜັກກາດຕົ້ນໃຫຍ່ໂຕມະຫາສານ ເປັນຮ້ອຍເປັນພັນເທົ່າກວ່າເມັດຜັກ ກາດນັ້ນ. ສລຸບແລ້ວຄວາມເຊື່ອເທົ່າເມັດຜັກກາດຍັງບໍ່ທັນຖືກປູກຝັງໃນດິນໃຫ້ໃຫຍ່ເທື່ອ.
 2. ບາງທີສາວົກອາດໃຊ້ຄວາມເຊື່ອເທົ່າກັບເມັດຜັກກາດຂັບໄລ່ຜີນັ້ນອອກ ຜີຈຶ່ງບໍ່ອອກ ເພາະ ຄວາມເຊື່ອຍັງນ້ອຍຢູ່ ແຕ່ຫາກເຮົາເອົາຄວາມເຊື່ອເທົ່າຜັກກາດ ປະສົມກັບຮິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ ມອບໝາຍໃຫ້ຄົງຂັບໄລ່ຜີນັ້ນອອກໂດຍບໍ່ມີບັນຫາ.

ຫວ

ຄຳແນະນຳຄຣູສອນ

ບົດຮຽນທີ 12

ບໍ່ມີທາງເລືອກ

<u>ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:</u>	ມັດທາຍ 17:22-27
<u>ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:</u>	ອີພຍົບ 30:11-16
<u>ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:</u>	ຄຣິສຕຽນຈະຕ້ອງມີນິສັຍນັບຖືການຈັດຕັ້ງຂອງຮັຖບານ
<u>ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:</u>	ຄຣິສຕຽນທີ່ດີນັບຖືອຳນາດການປົກຄອງເຮັດໃຫ້ລາວບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າບໍ່?
<u>ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:</u>	ເພື່ອສອນຄຣິສຕຽນມີໜ້າທີ່ເປັນພິລເມື່ອງດີ.

ບົດນຳ.

1. ບົດຮຽນນີ້ຖືກຂຽນຂຶ້ນມາໃໝ່ໂດຍບໍ່ໄດ້ແປຈາກພາສາອັງກິດ ແຕ່ໃຊ້ຫົວຂໍ້ແລະຂໍ້ພຣະຄຳພີອັນດຽວກັນ, ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄົນລາວທີ່ບໍ່ຊຳນານພາສາອັງກິດ. ດັ່ງນັ້ນຢ່າພະຍາຍາມສົມທຽບໃສ່ພາສາອັງກິດ.
2. ຢາກບອກໃຫ້ຮູ້ວ່າພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮິດອຳນາດສາມາດເຮັດໄດ້ທຸກຢ່າງ ແຕ່ພຣະອົງບໍ່ສາມາດເຮັດບາບໄດ້, ຄຣິສຕຽນກໍຖືກສອນໄປໃນຮູບແບບດຽວກັນ ຄືເຮົາຖືກສອນໃຫ້ເຮັດຫລາຍຢ່າງແຕ່ບໍ່ໃຫ້ເຮັດບາບ ແມ່ນການບໍ່ເຊື່ອຟັງຜູ້ມີອຳນາດກໍບາບ ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງເຂົາ.

ປະຕິບັດຕາມໜ້າທີ່ (ມັດທາຍ 17:24).

1. ກົດຣະບຽບເຮືອງການເກັບພາສີບຳຮຸງພຣະວິຫານ ຄົນຍິວທຸກຄົນນັບແຕ່ອາຍຸ 20 ປີຂຶ້ນໄປມີໜ້າທີ່ເສັຍຄ່າບຳຮຸງພຣະວິຫານ (ອ່ານພຣະຄຳເດີມ ອີພຍົບ 30 :11-16).
2. ຈົນຕົກທອດມາຈົນເຖິງສັມພຣະເຢຊູ ເວລານັ້ນເປັນເວລາເສັຍພາສີເປັນຄ່າບຳຮຸງພຣະວິຫານ “ມີພວກເກັບຄ່າບຳຮຸງພຣະວິຫານມາທາເປໂຕຖາມວ່າ, “ອາຈານຂອງພວກທ່ານບໍ່ເສັງເງິນບຳຮຸງພຣະວິຫານຫລື” ເປໂຕຕອບວ່າ, “ເສັງ” (ມັດທາຍ 17:24).
3. ເລົ່າເຮືອງຂອງອາຈານຜູ້ນຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖວາຍ ເພາະເພິ່ນບອກວ່າຮັບໃຊ້ແມ່ນຖວາຍໝົດທັງໂຕແລ້ວ. ເຮືອງນີ້ທ່ານຄິດວ່າແນວໃດ? ທ່ານເອງໄດ້ຖວາຍສິບລິດຕາມພຣະບັດຍັດໄວ້ບໍ່?

ອຳນາດຂອງຮັຖບານ (ໂຣມ 13:1-2).

1. ໃຫ້ຜູ້ນຶ່ງ ອ່ານໂຣມ 13:1-2 ແລ້ວບອກນັກຮຽນວ່າ ອາຈານໂປໂລໄດ້ສອນວ່າ ເຮົາທັງຫລາຍຕ້ອງຍອມຢູ່ໃຕ້ອຳນາດຂອງຜູ້ປົກຄອງ ດ້ວຍຄວາມຍິນດີ ດ້ວຍວ່າອຳນາດການປົກຄອງແມ່ນພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງແຕ່ງຕັ້ງຂຶ້ນມາ.
2. ໂປໂລສອນວ່າ ຫາກຜູ້ໃດຂັດຂຶ້ນອຳນາດທີ່ພຣະເຈົ້າແຕ່ຕັ້ງ ຜູ້ນັ້ນກໍຂັດຂຶ້ນພຣະເຈົ້ານັ້ນເອງ ແລະຜູ້ທີ່ຂັດຂຶ້ນພຣະເຈົ້າກໍຈະຖືກພິພາກສາລົງໂທດຕາມການກະທຳຂອງຕົນ.

ພຣະບຸດບໍ່ຕ້ອງຈ່າຍ (ມັດທາຍ 17:23-27).

1. ຜູ້ມາເກັບພາສີບຳຮຸງພຣະວິຫານສິນທະນາກັບເປໂຕແລ້ວ ເປໂຕກໍຍ່າງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນ ພຣະຄັມພີບໍ່ໄດ້ບອກວ່າລາວຍ່າງເຂົ້າໄປໃນເຮືອນເຮັດຫຍັງ ແຕ່ນັກສາສນາສາດສັນນິຖານວ່າ ລາວຄົງຍ່າງເຂົ້າໄປເອົາເງິນຢູ່ໃນເຮືອນເພື່ອມາຈ່າຍພາສີບຳຮຸງພຣະວິຫານ.
2. ອ່ານ ມັດທາຍ 17: 25-27. ພຣະເຢຊູແລະເປໂຕສິນທະນາກັນ ເຮົາສັງເກດເຫັນວ່າມີຫລາຍປະເດັນທີ່ເຮົາຈະຮຽນນຳກັນຄື;
 1. ພຣະເຢຊູຖາມຄຳເຫັນຂອງເປໂຕວ່າ ທ່ານຄິດຢ່າງໃດ ສົມຄວນເສັຍ ຫລືບໍ່ສົມຄວນເສັຍ?
 2. ພຣະເຢຊູເລົ່າຄຳອຸປະມາເຮືອງເຈົ້າແຜ່ນດິນເກັບພາສີ ຈະເກັບນຳລູກຊາຍຂອງຕົນບໍ່?
 3. ເປໂຕຕອບວ່າ ເຄີຍເກັບຈາກຜູ້ອື່ນ ນັ້ນແປວ່າບໍ່ເກັບນຳລູກຊາຍຕົນ.
 4. ພຣະເຢຊູບອກເປໂຕວ່າ "ຖ້າຢ່າງນັ້ນ ໂອຣົດກໍບໍ່ຕ້ອງເສັງ" ແປວ່າ ພຣະວິຫານເປັນຂອງພຣະເຈົ້າ ສ່ວນພຣະເຢຊູເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ.
 5. ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເຂົາເສັຍໃຈ ຈົ່ງເສັຍພາສີໃຫ້ເຂົາ ແຕ່ບໍ່ແມ່ນເອົາເງິນຈາກພຣະຄັງ ແຕ່ແມ່ນໄປເອົາຈາກປາກປາ. ທ່ານຈົ່ງໄປຕຶກເບັດທີ່ທະເລ ເມື່ອໄດ້ປາໂຕແຮກຂຶ້ນມາໃຫ້ງະປາກມັນ ແລ້ວທ່ານຈະພົບເງິນຫລຽນນຶ່ງ ຈົ່ງເອົາເງິນນັ້ນໄປເສັງຄ່າບຳຮຸງພຣະວິຫານສຳລັບເຮົາກັບທ່ານ' (ຂໍ້ 27).

3. ສລຸບແລ້ວພຣະເຢຊູຊົງເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງຈ່າຍຄ່າບຳຮຸງພຣະວິຫານທີ່ເປັນຂອງພຣະບິດາ ພຣະບຸດບໍ່ໄດ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ກົດໝາຍການເກັບຄ່າບຳຮຸງພຣະວິຫານ ແຕ່ຊົງບອກເປໂຕວ່າຈ່າຍໄປໂລດເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ເສັຍໃຈ, ແປວ່າ ພຣະອົງຈ່າຍດ້ວຍສັມກໃຈ. ເຮືອງນີ້ສອນຄຣິສຕຽນໃຫ້ພາກັນເສັຍພາສີອາກອນໃນຮັຖທີ່ຕົນອາສັຍຢູ່.

ຄຳແນະນຳຄູສອນ
ບົດຮຽນທີ 13
ສຸດຍອດການສັມຜັດ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມັດທາຍ 20:29-34
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ມາຣະໂກ 10:46-52
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ຄົນຕາບອດສອງຄົນມີຊີວິດຢູ່ຢ່າງຂາດຄວາມຫວັງ ແຕ່ເຫັນຮຸ່ງໄດ້ເມື່ອພົບພຣະເຢຊູ.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ຕາໃຈແລະຕາກາຍຕ່າງກັນຫຍັງ? (ອ່ານເອເຟໂຊ 1:18).
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ການບອດຂອງຈິດວິນຍານແມ່ນການປະຕິເສດຂອງພຣະຣາຊທານໃຫ້ລ້າງ

ບົດນຳ.

ຄົນຕາບອດສອງຄົນມີຊີວິດ ແລະອາຊີບຂໍທານກິນແຕ່ລະວັນໆ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຫວັງວ່າຈະໄດ້ເຫັນຮຸ່ງເລີຍ, ຈົນວັນນຶ່ງພຣະເຢຊູປະກາດຂ່າວປະເສີດຜ່ານກາຍໄປທາງນັ້ນ ທັງສອງຈຶ່ງມີຄວາມຫວັງວ່າຈະເຫັນຮຸ່ງແຈ້ງ ໂດຍການສາຣະພາບ ແລະຂໍຄວາມເມຕາສິງສານເມື່ອພົບພຣະເຢຊູ. ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າໄດ້ວ່າ ພຣະເຢຊູ ຊຶ່ງເປັນຄວາມຫວັງສຳລັບຜູ້ໝົດຫວັງທຸກຄົນ.

ພຣະເຢຊູມາໃກ້ (ມັດທາຍ 20:29-31).

1. ບອກນັກຮຽນວ່າ ຜູ້ຄົນຕິດຕາມພຣະເຢຊູຕອນນີ້ ຄິດຕິດຕາມຜູ້ມີຊື່ສຽງທົ່ວໄປ (ຂໍ້ 29)
2. ບອກນັກຮຽນ ສ່ວນຕາບອດສອງຄົນຊາບຂ່າວວ່າພຣະເຢຊູຈະສະເດັດຜ່ານມາເຂົາຈຶ່ງມາລໍຖ້າເພື່ອຂໍພຣະອົງປົວຕາຂອງພວກເຂົາ, ເພາະຊີວິດຕາບອດນັ້ນຢູ່ດ້ວຍບໍ່ມີຄວາມຫວັງຫຍັງເລີຍ(ຂໍ້ 30).
3. ບອກນັກຮຽນວ່າ ຄົນຕາບອດທັງສອງຮ້ອງໂທດ້ວຍສຽງດັງວ່າ “ທ່ານຜູ້ເປັນບຸດດາວິດເອີຍ, ຂໍຈົ່ງເມດຕາພວກຂ້າພຣະອົງແດ່ທ້ອນ” (ຂໍ້ 30). ເປັນຄຳຂໍຮ້ອງດ້ວຍຄວາມຈິງໃຈ ແລະຖ່ອມໃຈ.
4. ປະຊາຊົນທີ່ຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປນັ້ນສັ່ງພວກຕາບອດໃຫ້ມີດງຽບ ເພາະເຂົາເຂົ້າໃຈວ່າຄົນຕາບອດແມ່ນພວກຄົນບາບ (ຂໍ້ 31).

5. ແມ່ນແຕ່ ສາວິກຖາມພຣະເຢຊູໃນເລື່ອງນີ້ພວກສາວິກຂອງພຣະອົງທູນຖາມພຣະອົງວ່າ, “ພຣະອາຈານເອີຍ, ຜູ້ໃດໄດ້ເຮັດຜິດບາບ ຄົນນີ້ຫລືພໍ່ແມ່ຂອງຕົນ ເຂົາຈຶ່ງເກີດມາຕາບອດ” (ອ່ານໂຍຮັນ 9:2-3) ເພາະເລື່ອງນີ້ເປັນຄວາມເຊື່ອຂອງພວກຍິວ.

ຢາກໃຫ້ເຮົາເຮັດແນວໃດກັບທ່ານ (ມັດທາຍ 20:31-34).

1. ພຣະເຢຊູໄດ້ຍິນສຽງຮ້ອງຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫລືອຂອງຄົນຕາບອດທັງສອງຄົນ ຈຶ່ງຫັນໜ້າມາຫາເຂົາ, ເຊີນເຂົາຫຍັບເຂົ້າມາໃກ້ພຣະອົງ. ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ຄົນສັ່ງໃຫ້ໄປໄກ ແລະໃຫ້ເຂົາມີດຽບ. (ຂໍ້ 31).
2. ບອກນັກຮຽນວ່າ ພຣະເຢຊູຊົງສົນໃຈຜູ້ທີ່ຮ້ອງອອກນາມຊື່ພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູອົງເອີ້ນຜູ້ທີ່ຄົນອື່ນຖືວ່າບໍ່ສຳຄັນໃຫ້ມາໃກ້ພຣະອົງ ເພາະຜູ້ນັ້ນສຳຄັນຕໍ່ພຣະອົງ.
3. ພຣະເຢຊູຊົງຖາມເຂົາວ່າ, “ພວກເຈົ້າຢາກໃຫ້ເຮົາເຮັດຫຍັງເພື່ອເຈົ້າ” (ຂໍ້ 32) ແປວ່າຕ້ອງການໃຫ້ເຂົາສາອະພາບຂໍດ້ວຍຄວາມຖອມໃຈ.
4. ບອກນັກຮຽນວ່າ ການທີ່ເຂົາທູນຕອບວ່າ, “ທ່ານເອີຍ, ຂໍໂຜດເຮັດໃຫ້ຕາຂອງພວກຂ້າພຣະອົງມີເຫັນຮຸ່ງແດ່ທ້ອນ” (33). ແມ່ນເຂົາຂໍສິ່ງສຳຄັນໃນຊີວິດຂອງເຂົາ, ພວກເຂົາເຄີຍຂໍເງິນຈາກຜູ້ອື່ນ ເພາະເຂົາຮູ້ວ່າຜູ້ອື່ນມີເງິນ, ເຂົາຂໍໃຫ້ພຣະເຢຊູໂຜດໃຫ້ເຂົາເຫັນຮຸ່ງ ເພາະເຂົາຮູ້ວ່າພຣະເຢຊູມີອຳນາດເຮັດໃຫ້ເຂົາເຫັນຮຸ່ງໄດ້.
5. ຫາກພວກຍິວຄິດວ່າເປັນຍ້ອນຄວາມບາບ ພຣະເຢຊູກໍມີອຳນາດອະພິຍບາບດ້ວຍ “ຜິດບາບຂອງເຈົ້າໄດ້ຮັບອະພິຍແລ້ວ” ຫລືຈະວ່າ “ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນແລະຍ່າງທຽວໄປ” (ມັດທາຍ 9:5).
6. ພຣະເຢຊູປົວເຂົາດ້ວຍບາຍຕາເຂົາ . “ຊົງບາຍຕາຂອງເຂົາ ໃນທັນໃດນັ້ນເຂົາກໍເຫັນຮຸ່ງ ຈຶ່ງໄດ້ຕິດຕາມພຣະອົງໄປ” (ຂໍ້ 34). ທັນທີ, ທັນໃດທີ່ພຣະເຢຊູສັມຜັດແຕະຕ້ອງຕາຂອງເຂົານັ້ນຕາທັງສອງຄົນໄດ້ຫາຍດີເປັນປົກກະຕິທັນທີ ແລະເມື່ອເຂົາຫາຍດີແລ້ວເຂົາໄດ້ສັມກໃຈຕິດຕາມພຣະເຢຊູໄປ.
7. ການທີ່ເຂົາຕິດຕາມໄປເພາະເຂົາເຫັນແກ່ພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງ. ຄຣິສຕຽນທຸກຄົນສົມຄວນຈະຮຽນເອົາແບບຢ່າງຕິດຕາມພຣະເຢຊູເໝືອນສອງຄົນນີ້.

ຄຳແນະນຳຄຣູສອນ
ການອັດຈັນໃນຍິງສາວບໍຣິສຸດ
ເຣືອງຄຣິສັສ

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສຳລັບບົດຮຽນນີ້:	ມັດທາຍ 1:18-25
ພູມຫລັງຂອງພຣະຄຳພີ:	ລູກາ 1:6-38
ຈຸດສຳຄັນຂອງບົດຮຽນນີ້:	ພຣະເຢຊູບັງເກີດຢ່າງອັດຈັນ ບິ່ງບອກວ່າພຣະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າສິ່ງທີ່ເປັນໄປບໍ່ໄດ້ ກະເປັນໄປໄດ້.
ຄຳຖາມເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າ:	ໃນໂຍຮັນ 3:16 ຄຳວ່າພຣະບຸດອົງດຽວໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດ?
ຈຸດປະສົງຂອງບົດຮຽນ:	ບັນຫາຂອງຫລາຍຄົນຍັງປະຕິເສດບໍ່ຍອມເຊື່ອໃນເຣືອງນີ້

ບົດນຳ.

ເຣືອງການບັງເກີດຂອງພຣະເຢຊູທີ່ໂລກນີ້ເອີ້ນວ່າວັນຄຣິສັສ ແລະຊາວໂລກນີ້ໄດ້ສເລີມສລອງວັນຄຣິສັສມັດ ໂດຍບໍ່ຮູ້, ບໍ່ເຂົ້າໃຈຄວາມໝາຍຂອງວັນຄຣິສັສ. ດັ່ງນັ້ນເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງມີໜ້າທີ່ໄປບອກເຂົາເຈົ້າໃນເຣືອງຄວາມຈິງນີ້ວ່າ .

ບັງເກີດຈາກຍິງສາວບໍຣິສຸດ (ມັດທາຍ 1 :18).

1. ອ່ານ “ເຣືອງພຣະກຳເນີດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນດັ່ງນີ້: ຄົນໆມາຮືອາຜູ້ເປັນມານດາຂອງພຣະເຢຊູນັ້ນ ໄດ້ເປັນຄູ່ໝັ້ນກັບໂຍເຊບແລ້ວ ກ່ອນເວລາເຂົາໄດ້ເປັນຄູ່ຜົວເມັງກັນກໍປາກົດວ່າ ນາງມີທ້ອງແລ້ວດ້ວຍຮິດເດດພຣະວິນຍານບໍຣິສຸດ” (ມັດທາຍ 1:18). ບອກເຂົາເຈົ້າວ່າ ພຣະເຢຊູໄດ້ປະຕິສິນທິໃນທ້ອງຂອງຍິງສາວບໍຣິສຸດ (ສາວປອດ) ດ້ວຍຮິດເດດຂອງພຣະວິນຍານ ແປວ່າ ບັນດານໃຫ້ນາງມີທ້ອງ.

2. ເພື່ອຄວາມເຂົ້າໃຈເຣືອງຮິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ ໃຫ້ເວົ້າເຣືອງການນິຣະມິດສ້າງໂລກຈັກກະວານໃນປະຖົມມະການນັ້ນແມ່ນພຣະອົງສັ່ງໃຫ້ມີ ແລະທຸກຢ່າງກໍເກີດມີຕາມພຣະອົງສັ່ງ (ປະຖົມມະການ 1-2).

ການອັດຈັນໃຫ້ໂຍເຊບເຫັນນິມິດ (ມັດທາຍ 1:19-20).

1. ໃນສັມຍພໍ່ແມ່ເຮົາ ຈົນເຖິງສັມຍເຮົາ ຫລືຄົນບ້ານນອກນັ້ນການແຕ່ງງານ ເອົາຜົວ, ເອົາເມັງແມ່ນຜູ້ໃຫຍ່ເພິ່ນເວົ້າກັນ ໂດຍບ່າວສາວບໍ່ໄດ້ລົມ ຫລືໄປທ່ຽວນຳກັນກະມີຫລາຍຄູ່. ເຣືອງນີ້ບອກເຮົາວ່າບ່າວສາວບໍ່ໄດ້ໃກ້ກັນ ຫລືບໍ່ໄດ້ຮ່ວມເພດກັນກ່ອນແຕ່ງງານຢ່າງແນ່ນອນ. ໂຍເຊບກໍຢູ່ໃນສະພາບແນວນີ້.

2.ອ່ານ (ຂໍ້ 19). “ຝ່າຍໂຢເຊບຜູ້ເປັນຄູ່ໝັ້ນຂອງນາງເປັນຄົນມີສິນທັມ ແຕ່ປານນັ້ນທ່ານບໍ່ຢາກໃຫ້ເຮືອງນີ້ເປັນທີ່ອັບອາຍຂາຍໜ້າແກ່ນາງ ຈຶ່ງຕັດສິນໃຈວ່າຈະຖອນໝັ້ນເສັງຢ່າງລັບໆ” ພຣະຄັມພິບອກວ່າໂຢເຊບເປັນຄົນມີສິນທັມ ມີຄວາມໝາຍວ່າ;

1. ເພິ່ນເຊື່ອຖືພຣະເຈົ້າຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ແລະຄຳວ່າສິນທັມນັ້ນ ແມ່ນໂຢເຊບເປັນຄົນສິນທັມໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄົນມີສິນທັມຈະບໍ່ລ່ວງເກີນແມ່ຍິງ, ຈະມີໃຈໃຫ້ອະພັຍ, ຈະມີຈິດໃຈເມດຕາຕໍ່ຜູ້ກະທຳຜິດສເມີ.
2. ເນື່ອງຈາກວ່າໂຢເຊບເປັນຄົນສິນທັມເພິ່ນຈຶ່ງບໍ່ໄປເວົ້າປະກາດໃຫ້ບ້ານເມືອງໃຫ້ມາຮືອາໄດ້ອັບອາຍຂາຍໜ້າ, ໂຢເຊບບໍ່ໃຊ້ກົດເກນ ແລະວັທນະທັມມາລົງໂທດມາຮືອາ.
3. ໂຢເຊບຈຶ່ງຕັດສິນໃຈຈະຖອນໝັ້ນຢ່າງລັບໆ ແປວ່າບໍ່ໃຫ້ເຮືອງນັ້ນດັງໄປທົ່ວເມືອງ ບໍ່ໃຫ້ມາຮືອາອັບອາຍ.

ຈຸດປະສົງການອັນສຈັນ (1:21-25).

1. ອ່ານ (ຂໍ້ 21) 'ນາງຈະປະສູດບຸດ ແລ້ວເຈົ້າຈຶ່ງຖວາຍນາມທ່ານວ່າ ເຢຊູ ເພາະວ່າທ່ານຜູ້ນີ້ແຫລະ, ຈະເປັນຜູ້ໂຜດໄພ່ພົນຂອງຕົນ ໃຫ້ລອດພົ້ນຈາກຄວາມຜິດບາບຂອງເຂົາ" ເທວະດາບອກໂຢເຊບໃນຄວາມຝັນນັ້ນແມ່ນພຣະປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ພຣະເຢຊູລົງມາເກີດ ເພື່ອເປັນຜູ້ໂຜດໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນ. ດັ່ງນັ້ນໃຜກໍຕາມທີ່ຍອມເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງກໍຈະພົ້ນ ແລະການເປັນໄພ່ພົນຂອງພຣະອົງນັ້ນຄືຍອມຮັບເຊື່ອວ່າພຣະອົງຊົງເປັນພຣະເຈົ້າ.

2. ເທວະດາຍັງກ່າວເຖິງນັ້ນແມ່ນພຣະທັມ ເອຊາຍາ 7 :14 ວ່າ "ການທັງປວງນີ້ເກີດຂຶ້ນເພື່ອຈະໃຫ້ສຳເຣັດຕາມທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ດ້ວຍຜູ້ປະກາດພຣະທັມວ່າ, “ເບິ່ງແມ, ຍິງພົມມະຈາຣີນັ້ນຈະມີທ້ອງແລະປະສູດບຸດຄົນນຶ່ງ ແລະເຂົາຈະເອີ້ນບຸດນັ້ນວ່າ ເອມານູເອນ” (ແປວ່າ “ພຣະເຈົ້າຊົງສະຖິດຢູ່ກັບເຮົາທັງຫລາຍ”) (ມັດທາຍ ຂໍ້ 22-23).

3. ອ່ານ(ຂໍ້ 24-25). “ເມື່ອໂຢເຊບຕົ້ນຂຶ້ນກໍເຣັດຕາມຄຳທີ່ເທວະດາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າສັ່ງນັ້ນ ຄືຮັບເອົານາງມາຮືອາມາເປັນພັຣຍາຂອງຕົນແຕ່ບໍ່ໄດ້ສົມສູ່ຢູ່ກັບນາງຈົນປະສູດບຸດຊາຍແລ້ວ ແລະໂຢເຊບໄດ້ເອີ້ນຊື່ບຸດນັ້ນວ່າ ເຢຊູ”

1. ແປວ່າໂຢເຊບປ່ຽນຄວາມຄິດຕົນເອງທີ່ວາງແຜນຈະຖອນໝັ້ນນັ້ນ ແລ້ວມາປະຕິບັດຕາມຄຳບອກເລົ່າຂອງເທວະດາ.
2. ທັງສອງກໍຕົກລົງກັນວ່າຈະບໍ່ສົມສູ່ກັບນາງຈົນຄອດບຸດ.
3. ຄົນທັງຫລາຍສົມຄວນຈະຂອບຄຸນໂຢເຊບແລະມາຮືອາດ້ວຍ ເພາະທັງສອງຕ້ອງທົນທຸກ ແລະເຮັດຕາມແຜນຂອງພຣະເຈົ້າເຮົາຈຶ່ງລອດ.

ຫວ